

Festival
de mûsiques
inusuals

45

ensems

/ a cau d'orella /

15 – 24 SET. 2023

Presentació
4 – 21

Calendari Programació
22 – 26

Localitzacions
27

Entrades
28

Concerts
29 – 119

Trobades Composició
120 – 123

Taller Ensems
124 – 127

X-Ensems
128 – 133

Residència artística
134 – 137

Crèdits
138 – 140

VAL

Voro Garcia

Director artístic d'Ensems

/ a cau d'orella /

**...omnibus auditur:
sonus est, qui vivit in illa.**

**...per tots és escoltada,
d'ella sols resta el so.**
Metamorfosi III. Ovidio

El so accompanya l'ésser humà des que existeix. Som allò que som gràcies al so. Per aquest motiu, el lema de la 45a edició del festival ENSEMS, organitzat per l'Institut Valencià de Cultura, és 'A cau d'orella'. Volem posar el punt d'atenció en la necessitat d'estimular l'oïda, en un món cada vegada més carregat d'estímuls de tota mena. Parlem molt sovint de dèficit d'atenció, però potser no és justament això, sinó l'excés d'estímuls al nostre voltant, que ens impedeix centrar-nos en un de sol.

Ensems cerca, des de fa unes edicions, no centrar-se únicament en l'exhibició, ampliant el seu camp d'acció a impulsar projectes enfocats al desenvolupament de determinades propostes que apropen diferents maneres de treballar amb el so. És el cas del projecte pedagògic, que suposa un tipus de programa de residències que es desenvolupa al llarg de l'any amb la implicació de professors i estudiants de música dels conservatoris professionals. També els tallers de creació, que ja van per la sisena edició, amb una convocatòria pública per la recepció de propostes, o la col·laboració amb el concurs Re_cre@, un espai de connexió amb el sector, per la investigació al voltant de les arts vives, amb les diferents formes de manifestació sonora com a focus.

Amb la perspectiva i la trajectòria que donen les 45 edicions, cal fer autocrítica. Una assignatura pendent és créixer generant una activitat més continuada al llarg de l'any, més enllà de les dates del festival, amb accions expandides a tot el territori valencià. Continuem col·laborant en aquesta 45a edició amb diferents institucions, per deslocalitzar de la ciutat de València algunes activitats, però és cert que el pressupost i la logística limiten l'ampliació d'accions tant com es voldria. Amb accions vinculades amb altres plataformes, tant a nivell local, estatal com internacional, es podria atendre millor la gran demanda del sector.

Centrant-nos en la programació d'aquest any, seguim amb el privilegi de comptar amb la participació de la Banda Simfònica Municipal de València, la Banda Municipal de Castelló, l'Orquestra de València, l'orquestra ADDA Simfònica i la Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana, que possibiliten abordar repertori simfònic de nova creació.

Comptarem amb propostes de grups que, malgrat no estar ubicats exactament a València, compten amb valencians a les seues plantilles. Formacions amb una àmplia trajectòria i conegeudes pel públic d'Ensems, combinades amb altres de recent constitució, però amb un nivell espectacular. Feedback Trio ens oferirà una proposta d'escolta des del que és deshabitad, des del silenci, "Des del buit...". Arxis Ensemble, amb un programa molt exigent, és un grup de creació recent que està obtenint una fantàstica crítica. Grup Enigma estaran a Ensems amb 'The fabrication of light' de Chaya Czernowin. El crític de The New Yorker, Àlex Ross, afirma que "Czernowin compon la bellesa negativa

VAL

del desastre; és l'equivalent musical del Gernika de Picasso". A més presentaran una estrena absoluta de Llorenç Barber, 'Sombra'.

Trio Musicalis duran a terme una estrena absoluta d'Hèctor Parra. Klexos, amb 'Cyborg music', fan una exploració a les categories de l'objecte heretades de la tradició vuitcentista, per noves categories d'objecte híbrid a través d'inclusions tecnològiques. Plural Ensemble, amb la cantant Yuko Kakuta, oferiran un programa molt atractiu, amb estrenes absolutes. Syntagma Duo estaran presents amb una trilogia per dos pianos i electrònica de la compositora Brigitte Muntendorf, una obra concert que tracta sobre les paradoxes de la presència i l'absència. Dario Calderone ens portarà a un viatge al voltant dels abismes sonors que es creen amb la comunicació entre l'intèpret i el seu instrument, el contrabaix, amb 'Voyage that never ends', de Stefano Scodanibbio, considerada la peça més interessant escrita per a contrabaix solista. Fabrik Quartet, de Frankfurt, guanyadors de la passada edició del concurs Re-cre@, malgrat la seva joventut i curta trajectòria estan obtenint uns èxits impressionants, amb un programa per a quartet de cordes que no ens podem perdre.

El fantàstic SWR Vokalensemble presentarà un programa amb quatre estrenes, entre les quals hi ha l'encàrrec de l'IVC al castellonenc David Moliner. I finalment, pel que fa als concerts, l'Ensemble Maja de París, grup que comença a tenir presència a l'escena europea amb el reconeixement de la crítica especialitzada, ens presenta una proposta a partir de les 'Aventures et nouvelles aventures' de

G. Ligeti per a tres veus i petit ensemble, juntament amb obres de S. Gervasoni i una estrena absoluta de J. Tejera.

D'altra banda, la col·laboració amb el Palau de les Arts permetrà obrir una vegada més Ensems amb una òpera de cambra del projecte europeu ENOA (European Network Opera Acadèmies): 'Woman at point zero', de LOD / Laila Soliman, Bushra El- Turk & Stacy Hardy.

També rebrem el col·lectiu mexicà Sono(soro)ridades que realitzaran un projecte que parteix de l'ecologia acústica dels safareigs públics a València, com a centres de socialització i reunió de dones i petites, que van propiciar un entramat de relacions aurals.

El projecte pedagògic X-ENSEMS comptarà aquesta vegada amb els Conservatoris Professionals de Música de Cullera i Dènia, juntament amb els estudiants de composició del CSMV: Marc Alexandre i Mar Caballer. El punt de partida és l'artista Eusebio Sempere, del qual se celebra el centenari del seu naixement, i les escultures "mòbils", a més del seu entorn Fluxus, amb Actum a València, i Llorenç Barber com a punt de referència, per construir un projecte amb diferents peces connectades amb la temàtica de la ciutat.

Les XXXV Trobades de composició, dirigides al sector professional, comptaran amb la participació de convidats de luxe: Chaya Czernowin, Hèctor Parra, Nacho de Paz, Mercedes Zavala i Alicia Díaz de la Fuente. La VI edició dels Tallers de creació amb la JOGV i Feedback Trio, amb Chaya Czernowin i Hèctor Parra com a mentors.

En aquesta edició del festival, l'Institut Valencià de Cultura ha encarregat obra a Àngela Gómez, Isabel Latorre, David Moliner, José Luis Escrivà, Mercedes Zavala, Alicia Díaz de la Fuente i Fran Barajas. A més, comptarem amb al voltant de 25 activitats de diferent format, amb més de 30 estrenes absolutes i/o obres que s'interpreten per primera vegada a l'Estat.

Podreu gaudir de la nostra programació al MACA (Museu d'Art Contemporani d'Alacant) i ADDA (Auditori de la Diputació d'Alacant), l'Espai d'Art Contemporani EACC, el Museu de Belles Arts i Auditori i Palau de Congressos de Castelló, a més dels espais habituals de València: Palau de les Arts, IVAM, Conservatori Superior de Música i al Centre Cultural "La Beneficència" de la Diputació de València.

Una edició més, Ensems comptarà amb una programació intensa i acurada dedicada a l'experimentació sonora i les músiques inusuals, per la qual cosa només ens queda agrair una vegada més el suport de totes les institucions públiques i privades implicades. Esteu totes i tots convidats a descobrir-la.

**"En algun lloc una cosa increïble
està esperant a ser descoberta"**
Carl Sagan

Voro García

Director artístico de Ensems

/ a cau d'orella /

CAS

**...omnibus auditur:
sonus est, qui vivit in illa.**

**...por todos es escuchada,
de ella solo resta el sonido.
Metamorfosis III. Ovidio**

El sonido acompaña al ser humano desde que existe. Somos lo que somos gracias al sonido. Por este motivo, el lema de la 45ª edición del festival ENSEMS, organizado por el Institut Valencià de Cultura, es 'A cau d'orella'. Queremos poner el punto de atención en la necesidad de estimular el oído, en un mundo cada vez más cargado de estímulos de todo tipo. Hablamos muy a menudo de déficit de atención, pero tal vez no sea justamente eso, sino el exceso de estímulos a nuestro alrededor lo que nos impide centrarnos en uno solo.

Ensems busca, desde hace unas ediciones, no centrarse únicamente en la exhibición, ampliando su campo de acción al impulsar proyectos enfocados al desarrollo de determinadas propuestas que acercan diferentes maneras de trabajar con el sonido. Es el caso del proyecto pedagógico, que supone un tipo de programa de residencias que se desarrolla a lo largo del año con la implicación de profesores y estudiantes de música de los conservatorios profesionales. También los talleres de creación, que ya van por la sexta edición, con una convocatoria pública por la recepción de propuestas, o la colaboración con el concurso Re_cre@, un espacio de conexión con el sector, por la investigación alrededor

de las artes vivas, con las distintas formas de manifestación sonora como foco.

Con la perspectiva y la trayectoria que dan las 45 ediciones, hay que hacer autocrítica. Una asignatura pendiente es crecer generando una actividad más continuada a lo largo del año, más allá de las fechas del festival, con acciones expandidas en todo el territorio valenciano. Continuamos colaborando en esta 45ª edición con diferentes instituciones, para deslocalizar de la ciudad de València algunas actividades, pero es cierto que el presupuesto y la logística limitan la ampliación de acciones tanto como se querría. Con acciones vinculadas con otras plataformas, tanto a nivel local, estatal o internacional, se podría atender mejor la gran demanda del sector.

Centrándonos en la programación de este año, seguimos con el privilegio de contar con la participación de la Banda Sinfónica Municipal de València, la Banda Municipal de Castelló, la Orquesta de València, la Orquesta ADDA Sinfónica y la Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana, que posibilitan abordar repertorio sinfónico de nueva creación.

Contaremos con propuestas de grupos que, a pesar de que la residencia no es exactamente València, cuentan con valencianos en sus plantillas. Formaciones con una amplia trayectoria y conocidas por el público de Ensems, combinadas con otros de reciente constitución, pero con un nivel espectacular. Feedback Trío nos ofrecerá una propuesta de escucha desde lo deshabitado, desde el silencio, “Desde el vacío...”. Arxis Ensemble, con un programa muy exigente, es un grupo de reciente creación que

CAS

está obteniendo una fantástica crítica. Grupo Enigma estarán en Ensems con ‘The fabrication of light’ de Chaya Czernowin. El crítico de The New Yorker, Alex Ross, afirma que “Czernowin compone la belleza negativa del desastre; es el equivalente musical del Gernika de Picasso”. Además presentarán un estreno absoluto de Llorenç Barber, ‘Sombra’.

Trío Musicalis llevarán a cabo un estreno absoluto de Hèctor Parra. Klexos, con ‘Cyborg music’, realizan una exploración en las categorías del objeto heredadas de la tradición decimonónica, por nuevas categorías de objeto híbrido a través de inclusiones tecnológicas. Plural Ensemble, con la cantante Yuko Kakuta, ofrecerán un programa muy atractivo, con estrenos absolutos. Syntagma Dúo estarán presentes con una trilogía por dos pianos y electrónica de la compositora Brigitte Muntendorf. Una obra – concierto que trata sobre las paradojas de la presencia y la ausencia. Dario Calderone nos llevará a un viaje alrededor de los abismos sonoros que se crean con la comunicación entre el intérprete y su instrumento, el contrabajo, con ‘Voyage that never ends’, de Stefano Scodanibbio, considerada la pieza más interesante escrita para contrabajo solista. Fabrik Quartet, de Frankfurt, ganadores de la pasada edición del concurso Re-cre@, a pesar de su juventud y corta trayectoria están obteniendo unos éxitos impresionantes, con un programa para cuarteto de cuerdas que no nos podemos perder.

El fantástico SWR Vokalensemble presentará un programa con cuatro estrenos, entre ellas el encargo del IVC al castellonense David Moliner. Y por último, por lo que

respecta a los conciertos, el Ensemble Maja de Paris, grupo que empieza a tener presencia en la escena europea con el reconocimiento de la crítica especializada, nos presenta una propuesta a partir de las 'Aventures et nouvelles aventures' de G. Ligeti para tres voces y pequeño ensemble, junto a obras de S. Gervasoni y un estreno absoluto de J. Tejera.

Por otra parte, la colaboración con el Palau de les Arts permitirá abrir una vez más Ensems con una ópera de cámara del proyecto europeo ENOA (European Network Opera Academias): 'Woman at point zero', de LOD / Laila Soliman, Bushra El-Turk & Stacy Hardy.

También recibiremos el colectivo mexicano Sono(soro) ridades que realizarán un proyecto que parte de la ecología acústica de los lavaderos públicos en València, como centros de socialización y reunión de mujeres y niñas, que propiciaron un entramado de relaciones aurales.

El proyecto pedagógico X-ENSEMS contará esta vez con los Conservatorios Profesionales de Música de Cullera y Dènia, junto a los estudiantes de composición del CSMV: Marc Alexandre i Mar Caballer. El punto de partida es el artista Eusebio Sempere, del que se celebra el centenario de su nacimiento, y sus esculturas "móviles", además de su entorno Fluxus, con Actum en València, y Llorenç Barber como punto de referencia, para construir un proyecto con diferentes piezas conectadas con la temática de la ciudad.

Los XXXV Encuentros de composición, dirigidos al sector profesional, contarán con la participación de invitados de lujo: Chaya Czernowin, Héctor Parra, Nacho de Paz, Mercedes

CAS

Zavala y Alicia Díaz de la Fuente. La VI edición de los Talleres de creación con la JOGV y Feedback trío, con Chaya Czernowin y Héctor Parra como mentores.

En esta edición del festival, el Institut Valencià de Cultura ha encargado obra a Àngela Gómez, Isabel Latorre, David Moliner, José Luis Escrivà, Mercedes Zavala, Alicia Díaz de la Fuente y Fran Barajas. Además, contaremos con alrededor de 25 actividades de diferente formato, con más de 30 estrenos absolutos y/u obras que se interpretan por primera vez en el Estado.

Podréis disfrutar de nuestra programación en el MACA (Museo de arte contemporáneo de Alicante) y ADDA (Auditorio de la Diputación de Alicante), el Espacio de Arte Contemporáneo EACC, el Museo de Bellas Artes y Auditori y Palau de Congressos de Castelló, además de los espacios habituales de València: Palau de les Arts, IVAM, Conservatorio Superior de Música y en el Centro Cultural "La Beneficència" de la Diputació de València.

Una vez más, Ensems contará con una programación intensa y cuidada dedicada a la experimentación sonora y las músicas inusuales, por lo que sólo nos queda agradecer una vez más el apoyo de todas las instituciones públicas y privadas implicadas. Estás todas y todos invitados a descubrirla.

"En algún lugar una cosa increíble está esperando a ser descubierta"
Carl Sagan

Voro Garcia

Ensems Artistic Director

/ a cau d'orella /

ENG

**...omnibus auditur:
sonus est, qui vivit in illa.**

**...heard by all,
only its sound remains.**
Metamorphoses III. Ovid

Sound has accompanied human beings since it has existed. We are what we are thanks to sound. For this reason, the slogan for the 45th ENSEMS festival, organised by the Institut Valencià de Cultura (Valencia Institute for Culture), is 'A cau d'orella' ('Close to one's ear') We intend to focus our attention on the need to stimulate one's hearing in a world increasingly crowded with stimuli of all kinds. We often talk about attention deficit, though perhaps it is not exactly that, but an excess of stimuli around us that prevents us from focusing on just one.

Several editions of Ensems have been seeking not to focus solely on the exhibition, but expanding its scope of action to foster projects aimed at carrying out proposals that bring together different ways of working with sound. This is the case of our educational project, which is a type of residency programme that takes place throughout the year with the involvement of music teachers and students from professional conservatories. There are also the creation workshops, which are already being held for the sixth time, with a public call to receive proposals, as well as collaboration with the Re_cre@ contest, a space to connect with the sector and do research concerning the living arts, focussing on different ways of manifesting sound.

With the perspective and track record provided by 45 editions of Ensems, some self-analysis would be useful. One pending task is to grow while generating more ongoing activity throughout the year, beyond the dates of the festival itself, with activities spread throughout the Valencia region. In this 45th Ensems, we are continuing to collaborate with different institutions to relocate some activities away from the city of Valencia, though it is true that the budget and logistics restrict the expansion of our activities as much as one would like. It would be possible to meet the great demand from the sector better with activities linked to other platforms at the local, nationwide or international level.

Focusing on this year's programme, we continue to have the privilege of being able to count on participation from the Valencia Municipal Symphonic Band, the Castellón Municipal Band, the Valencia Orchestra, the ADDA (Alicante Provincial Auditorium) Symphony orchestra and the Valencia Regional Youth Orchestra (JOGV, Jove Orquesta de la Generalitat Valenciana), which make it possible to take on a newly created symphonic repertoire.

We will have proposals from groups with Valencians among them, even if their residence is not exactly in Valencia. There are ensembles with great experience that are well-known by the Ensem's public, combined with other recently formed ones of a spectacular level. Feedback Trío will be offering us a listening proposal through the uninhabited, through silence, "From the void...". Arxis Ensemble, with a very demanding programme, is a recently-created group that has been reaping fantastic reviews. Grupo Enigma will also be at Ensems with The fabrication of light by Chaya Czernowin.

The New Yorker critic Alex Ross states that "Czernowin composes the negative beauty of disaster; it is the musical equivalent of Picasso's Guernica." They will also be presenting the world premiere by Llorenç Barber, 'Sombra' ('Shadow').

Trío Musicalis will also be performing a world premiere by Hèctor Parra. Klexos, with 'Cyborg music', will explore the categories of objects inherited from nineteenth century tradition through new hybrid object categories using technological inclusions. Plural Ensemble, with the singer Yuko Kakuta, will also have a very attractive programme, with world premieres. Syntagma Duo be present, too, with a trilogy for two pianos and electronics by the composer Brigitte Muntendorf. It is a concerto that deals with the paradoxes of presence and absence. Dario Calderone will be taking us on a journey around the abysses of sound created by the communication between the performer and his instrument, the double bass, with 'Voyage that never ends' by Stefano Scodanibbio, considered the most interesting piece written for solo double bass. Fabrik Quartet, from Frankfurt, who were the winners of the last Re-cre@ contest, are achieving some impressive successes despite their youth and short career, with a programme for string quartet that we cannot miss.

The fantastic SWR Vokalensemble will be presenting a programme with four premieres, including the commission from the IVC entrusted to David Moliner from Castellón. And finally, as for concerts, Ensemble Maja de Paris, a group that is beginning to make waves on the European scene with acknowledgement from specialist critics,

are presenting us with a proposal based on 'Aventures and Nouvelles aventures' by G. Ligeti for three vocals and a small ensemble, along with works by S. Gervasoni and a world premiere by J. Tejera.

Furthermore, our collaboration with the Palau de les Arts will once again enable Ensems to open with a chamber opera by the European project ENOA (European Network Opera Academies): 'Woman at point zero', by LOD / Laila Soliman, Bushra El-Turk & and Hardy.

We will also be welcoming the Mexican group Sono(soro) ridades, who will be carrying out a project based on the acoustic ecology of public laundries in Valencia, as sites for socialisation and for women and girls to meet, which brought about a web of aural relationships.

The X-ENSEMS educational project this time will be featuring the Professional Music Conservatories of Cullera and Dènia, along with the students of composition from the CSMV (Valencia Higher Music Conservatory), Marc Alexandre and Mar Caballer. The basis for the theme will be the artist Eusebio Sempere, whose birth centenary is being celebrated, and his "mobile" sculptures, in addition to his Fluxus environment, with Actum in Valencia, and Llorenç Barber as a point of reference, in order to construct a project with different pieces connected to the theme of the city.

The 35th Composition Encounters, aimed at the professional sector, will see top-notch guests participating, such as Chaya Czernowin, Hèctor Parra, Nacho de Paz, Mercedes Zavala and Alicia Díaz de la Fuente. The 6th Creation

ENG

Workshops will also be taking place with the JOGV and Feedback Trio, along with Chaya Czernowin and Hèctor Parra as mentors.

In this year's festival, the Valencia Institute for Culture (IVC) has commissioned works from Àngela Gómez, Isabel Latorre, David Moliner, José Luis Escrivà, Mercedes Zavala, Alicia Díaz de la Fuente and Fran Barajas. In addition, there will be around 25 activities in different formats, with more than 30 world premieres or works that are being performed for the first time in Spain.

You can enjoy our programme at the MACA (Alicante Museum of Contemporary Art) and ADDA (Alicante Provincial Council Auditorium), the EACC Contemporary Art Space, the Museum of Fine Arts, and the Auditori and Palau de Congressos of Castellón, in addition to the usual venues in Valencia: the Palau de les Arts, IVAM, the Higher Conservatory of Music and the "La Beneficència" Cultural Centre of the Provincial Council (Diputació) of Valencia.

Once again, Ensems will be providing an intense, carefully-crafted programme dedicated to sound experimentation and unusual kinds of music, for which we can only give thanks for the support from all of the public and private institutions involved, once again. You are all invited to discover it.

**"Somewhere, something incredible
is waiting to be known"**
Carl Sagan

programació

15-24 SET 2023

Divendres 15 de setembre

18.30 h IVAM (Institut Valencià d'Art Modern)

Dario Calderone

Divendres 15 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofía – Teatre Martín i Soler

‘Woman at point zero’

Bushra El-Turk

Divendres 15 de setembre

20.00 h Auditori ADDA de la Diputació d'Alacant

Orquesta ADDA Sinfónica

Charles-Olivieri Munroe, director convidat

Dissabte 16 de setembre

18.00 h Palau de les Arts Reina Sofía - Aula Magistral

Fabrik Quartet

Dissabte 16 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofía - Teatre Martín i Soler

Arxis Ensemble

Diumenge 17 de setembre

11.00 h IVAM Institut Valencià d'Art Modern

Sono(soro)ridades

Diumenge 17 de setembre

12.00 h Palau de les Arts Reina Sofía - Auditori

Orquesta ADDA Sinfónica

Charles-Olivieri Munroe, director convidat

Diumenge 17 de setembre

19.00 h Palau de les Arts Reina Sofía - Aula Magistral

Trío Feedback

Dilluns 18 de setembre

9.30 h Auditori del Conservatori Superior de Música de València
Taller Ensems de Creació Sonora. Trío Feedback

Dilluns 18 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofía - Teatre Martín i Soler
Grup Enigma

Dimarts 19 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofía - Aula Magistral
Ensemble Maja

Dimecres 20 de setembre

13.00 h EACC (Espai d'Art Contemporani de Castelló)
Dario Calderone

Dimecres 20 de setembre

18.00 h Auditori i Palau de Congressos de Castelló
Banda Municipal de Castelló
Marcel Ortega, director

Dimecres 20 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofía - Aula Magistral
Trío Musicalis

Dijous 21 de setembre

18.00 h Palau de les Arts Reina Sofía - Teatre Martín i Soler
Taller Ensems de Creació Sonora JOGV
Hèctor Parra, compositor convidat
Edgar López Juan i Miquel Massana, directors

Dijous 21 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofía - Aula Magistral
SWR Vokalensemble
Yuval Weinberg, director

Dijous 21 de setembre

19.00 h MACA, Alacant
X-Ensems

Divendres 22 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofía - Teatre Martín i Soler
Klexos

Divendres 22 de setembre

19.30 h Museu de Belles Arts de Castelló
X-Ensems

Dissabte 23 de setembre

12.00 h Centre Cultural La Beneficència, València
X-Ensems

Dissabte 23 de setembre

18.00 h Palau de les Arts Reina Sofía - Aula Magistral
Syntagma Piano Dúo

Dissabte 23 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofía - Auditori
Orquesta de València
Nacho de Paz, director convidat

Diumenge 24 de setembre

12.00 h Palau de les Arts Reina Sofía - Auditori
Banda Sinfónica Municipal de València
Miquel Rodrigo, director

Diumenge 24 de setembre

19.00 h Palau de les Arts Reina Sofía - Teatre Martín i Soler
Plural Ensemble
Yuko Kakuta, soprano

XXXV TROBADES DE COMPOSICIÓ**Del 18 al 22 de setembre**

Chaya Czernowin, Hèctor Parra, Alicia Díaz de la Fuente,
Nacho de Paz, Mercedes Zavala i Fabrik Quartet

Trobades de composició

Dilluns 18 de setembre

9.30 h Auditori del Conservatori Superior de Música de València
VI Taller de creació
Trío Feedback

Dilluns 18 de setembre

16.30 h Aula 109 del Conservatori Superior de Música de València
Fabrik Quartet

Dimarts 19 de setembre

12.30 h Conservatori Superior de Música de Castelló
Hèctor Parra

Dimecres 20 de setembre

10.30 h Aula 109 del Conservatori Superior de Música de València
Chaya Czernowin

Dimecres 20 de setembre

12.30 h Aula 109 del Conservatori Superior de Música de València
Alicia Díaz De la Fuente

Dimecres 20 de setembre

10 - 12.00 h Auditori i Palau de Congressos de Castelló
Assaig obert de la Banda Municipal de Castelló
Trobada amb Marc García – Vitoria

Dijous 21 de setembre

10.30 h Aula 109 del Conservatori Superior de Música de València
Mercedes Zavala

Divendres 22 de setembre

10 – 13.30 h Palau de la Música de València
Assaig obert de l'Orquestra de València
Trobada amb Nacho De Paz

RESIDÈNCIA ARTÍSTICA

Safarejos, resonàncies fluvials situades

Diumenge 17 de setembre

11.00 h IVAM (Institut Valencià d'Art Modern)

Col·lectiu Sono(soro)ridades

Ana Alfonsina Mora Flores
Victoria Polti
Amanda Gutiérrez

Comissariat:
Marina Hervás

LOCALIZACIONS

CASTELLÓ

Auditori i Palau de Congressos de Castelló

Museu de Belles Arts de Castelló

EACC Espai d'Art Contemporani de Castelló

VALÈNCIA

Palau de les Arts Reina Sofía
– Auditori
– Teatre Martín i Soler
– Aula Magistral

IVAM Institut Valencià d'Art Modern

Auditori del Conservatori Superior de Música de València

Centre Cultural La Beneficència

ALACANT

Auditori ADDA de la Diputació d'Alacant

MACCA Museu d'Art Contemporani d'Alacant

Entrades

Tots els concerts del Festival Ensems són gratuïts amb invitació excepte els següents espectacles:

15 de setembre | WOMAN AT POINT ZERO | Teatre Martín i Soler del Palau de Les Arts 19:30 h.
Preu: 20€.

23 de setembre | Orquestra de València | Teatre Martín i Soler del Palau de Les Arts 19:30 h.
Preu: 5, 8 i 10€.

Les invitacions per als concerts es podran obtindre a el web del festival: ensems.ivc.gva.es

Entradas

Todos los conciertos del Festival Ensems son gratuitos con invitación excepto los siguientes espectáculos:

15 de septiembre | WOMAN AT POINT ZERO | Teatre Martín i Soler del Palau de Les Arts 19:30 h.
Precio: 20€.

23 de septiembre | Orquesta de València | Teatre Martín i Soler del Palau de Les Arts 19:30 h.
Precio: 5, 8 y 10€.

Las invitaciones para los conciertos se podrán obtener en la web del festival: ensems.ivc.gva.es

Tickets

All the concerts of the Ensems Festival are free with invitation except the following shows:

September 15 | WOMAN AT POINT ZERO | Martín i Soler Theater of the Palau de Les Arts 7:30 p.m.
Price: 20€.

September 23 | Orquesta de València | Teatre Martín i Soler del Palau de Les Arts 19:30 h.
Price: 5, 8 and 10€.

Invitations for the concerts can be obtained on the festival website: ensems.ivc.gva.es

concerts

Obra encàrrec de l'Institut
Valencià de Cultura (2023)

Estrena a l'estat espanyol

Estrena absoluta

Dario Calderone

Divendres 15 de setembre
18.30 h IVAM

Dimecres 20 de setembre
13.00 h EACC, Castelló

⌚ 55'

Dario Calderone, contrabaix

'Simas' (2022) **Alberto Posadas (1967)** 25' ⭐

'Voyage that never ends' (1979-1997) **Stefano Scodanibbio (1956-2012)** 35' ▲

Sinopsi

El contrabaix ha experimentat un Renaixement des de la dècada del 1980 amb nombrosos compositors que escriuen obres només per a l'instrument. Stefano Scodanibbio és una figura clau en aquest Renaixement, aplicant una enorme herència de tècniques esteses al contrabaix. La seva peça, 'Voyage that never ends', és considerada la peça més interessant mai escrita per a contrabaix solista. Presenta un ostinat inexorable que produeix núvols d'harmònics amb invencions rítmiques asimètriques deutes de la influència extraeuropea i popular. A 'Simas', la nova composició d'Alberto Posadas, el material sonor

s'obté a través de l'exploració precisa de les cordes, amb capes de so que van des de harmònics fins a multifònics i batiments. Aquest viatge a través dels abismes sonors porta a vibracions i hibridacions paràsites, creant canals de comunicació entre l'intèrpret i l'instrument. 'Simas' és una obra escrita per a Dario Calderone.

Sinopsis

El contrabajo ha experimentado un renacimiento desde la década de 1980 con numerosos compositores que escriben obras en solo para el instrumento. Stefano Scodanibbio es una figura clave en este renacimiento, aplicando una enorme herencia de técnicas extendidas al contrabajo. Su pieza, 'Voyage that never ends', es considerada la pieza más interesante jamás escrita para contrabajo solista. Presenta un ostinato inexorable que produce nubes de armónicos con invenciones rítmicas asimétricas deudas de la influencia extra-europea y popular. En 'Simas', la nueva composición de Alberto Posadas, el material sonoro se obtiene a través de la exploración precisa de las cuerdas, con capas de sonido que van desde armónicos hasta multifónicos y batimientos. Este viaje a través de los abismos sonoros conduce a vibraciones e hibridaciones parásitas, creando canales de comunicación entre el intérprete y el instrumento. 'Simas' es una obra escrita para Dario Calderone.

Synopsis

The double bass has undergone a renaissance since the 1980s with numerous composers writing solo works for this instrument. Stefano Scodanibbio is a key personality within this renaissance, employing a huge heritage of techniques extended to the double bass. His piece, 'Voyage that never ends', is considered the most interesting piece ever written for solo double bass. It has an inexorable ostinato that creates clouds of harmonics with asymmetrical rhythmic inventions owing a great deal to non-European and popular influences. In 'Simas' (Chasms), the new composition by Alberto Posadas, the sound material has been obtained by means of a precise exploration of the strings, with layers of sound ranging from harmonics to multiphonics and beats. This journey through sound abysses leads to parasitic vibrations and hybridisations, creating channels for communication between the performer and the instrument. Simas is a work written for Dario Calderone.

WOMAN AT POINT ZERO Bushra El-Turk

Òpera multimèdia

Llibret de Stacy Hardy a partir de la novel·la homònima de Nawal El Saadawi 'La llibertat com a destí final'

Producció ENOA (European Network Opera Academies)

Divendres 15 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofía – Teatre Martín i Soler

⌚ 60'

Equip creatiu

Direcció d'escena: Laila Soliman

Direcció musical: Kanako Abe

Escenografia i disseny vídeo: Bissane Al Charif & Julia König

Vestuari: Eli Verkeyn

Il·luminació: Loes Schakenbosc

Repartiment

Fatma: Dima Orsho

Sama: Carla Nahadi Babelegoto

Ensemble Zar

Producció del LOD muziektheater, el All Aria's festival (deSingel Antwerpen, Opera Ballet Vlaanderen, Concertgebouw Brugge & Transparant) de Bèlgica, la Royal Opera House de Londres, el Shubbak Festival de Londres, el Festival d'Aix-en-Provence, el Snape Maltings del Regne Unit i el Grand Théâtre de Luxemburg

'Woman at Point Zero', LOD / Laila Soliman, Bushra El-Turk & Stacy Hardy 60' ▲

Sinopsi

Durant el rodatge d'una pel·lícula sobre la violència contra les dones, la directora Sama coneix Fatma, una prostituta condemnada a mort per assassinar un home. Al principi, Fatma es nega a parlar; necessita sondejar els motius del cineasta abans que finalment hi accedisca. La seva conversa té lloc la vigília de la seu execució i està esquitxada pels testimonis d'altres dones detingudes per motius similars. La seu història comença a un poble rural. El seu pare, un home violent i molt religiós, cultiva la terra mentre la seva mare realitza una vegada i una altra les mateixes tasques domèstiques, patint en silenci. Fatma recorda i parla de la mort dels seus germans afamats i malalts, del seu odi a les tasques domèstiques, de les primeres experiències sexuals i fins i tot de la brutal ablació.

El seu oncle, al Caire, li ensenya els rudiments de la lectura i, després de quedar-se òrfena, la porta a viure amb ell, però n'abusa sexualment a la nit. La matrícula a l'escola primària

'Woman at point zero'

i, un cop casat, l'envia a un internat. Fatma s'enamora d'una de les seus professors, però hi guarda silenci: aquest sentiment per una dona li és completament desconegut i encara no ho pot explicar, exactament igual que Sama ho va experimentar amb una dona músic. De col·legiala, Fatma es refugia als llibres i descobreix així l'omnipotència de l'home com a realitat social, cosa que la conduceix a la presa de consciència feminista. Es gradua als divuit anys i vol continuar els estudis. No obstant això, quan torna a casa del seu oncle, és casada per força amb un home de seixanta anys que la maltracta. Com que el divorci és impossible -a diferència d'ella, Sama va poder divorciar-se del seu manipulador marit-, fuig de la seua nova llar, però és tancada per un home que n'abusa. La jove aconsegueix escapar-se i és abordada per una prostituta que li aconsegueix clients a canvi dels diners que li donen.

Quan s'adona del parany on ha caigut, Fatma es converteix en una treballadora sexual independent. Es fa rica ràpidament i se sent lliure per primera vegada a la seua vida. Comença a defensar públicament l'alliberament de la dona i s'enamora d'un home que lluita per la mateixa causa. Però descobreix que ell li menteix aprofitant-se dels seus favors i que es casarà amb la filla d'un alt funcionari. Durant la discussió, Sama parla de la seu experiència semblant de traïció masculina i explica les nombroses onades d'abusos sexuals que ella i les seues amigues van patir durant les protestes de la plaça Tahrir, que suposadament mostraven signes de reforma. Convertida en una famosa prostituta, Fatma pateix l'assetjament d'un proxeneta contra el qual no és capaç de defensar-se. Així que, quan un dia entra per la força a casa, ella el mata.

Fatma és empresonada per aquest crim, però explica que se sent més lliure a la presó que fora i no vol lluitar per

reduir la seua condemna. Quan Sama li prega que apel·le, ella es nega i insta l'artista que faça alguna cosa de la seua història, alguna cosa bonica...

Raphaëlle Blin

Sinopsis

Durante el rodaje de una película sobre la violencia contra las mujeres, la directora Sama conoce a Fatma, una prostituta condenada a muerte por asesinar a un hombre. Al principio, Fatma se niega a hablar; necesita sondar los motivos del cineasta antes de que finalmente acceda. Su conversación tiene lugar la víspera de su ejecución y está salpicada por los testimonios de otras mujeres detenidas por motivos similares. Su historia comienza en un pueblo rural. Su padre, un hombre violento y muy religioso, cultiva la tierra mientras su madre realiza una y otra vez las mismas tareas domésticas, sufriendo en silencio. Fatma recuerda y habla de la muerte de sus hermanos hambrientos y enfermos, de su odio a las tareas domésticas, de sus primeras experiencias sexuales e incluso de su brutal ablación.

Su tío, en El Cairo, le enseña los rudimentos de la lectura y, tras quedarse huérfana, la lleva a vivir con él, pero abusa sexualmente de ella por las noches. La matricula en la escuela primaria y, una vez casado, la envía a un internado. Fatma se enamora de uno de sus profesores, pero guarda silencio al respecto: este sentimiento por una mujer le es completamente desconocido y aún no puede explicarlo, exactamente igual que Sama lo experimentó con una mujer músico. De colegiala, Fatma se refugia en los libros y descubre así la omnipotencia del hombre como realidad

social, lo que la conduce a la toma de conciencia feminista. Se gradúa a los dieciocho años y quiere continuar sus estudios. Sin embargo, cuando regresa a casa de su tío, es casada a la fuerza con un hombre de sesenta años que la maltrata. Como el divorcio es imposible -a diferencia de ella, Sama pudo divorciarse de su manipulador marido-, huye de su nuevo hogar, pero es encerrada por un hombre que abusa de ella. La joven consigue escapar y es abordada por una prostituta que le consigue clientes a cambio del dinero que le dan.

Cuando se da cuenta de la trampa en la que ha caído, Fatma se convierte en una trabajadora sexual independiente. Se hace rica rápidamente y se siente libre por primera vez en su vida. Empieza a defender públicamente la liberación de la mujer y se enamora de un hombre que lucha por la misma causa. Pero descubre que él le miente - aprovechándose de sus favores - y que va a casarse con la hija de un alto funcionario. Durante la discusión, Sama habla de su experiencia similar de traición masculina y cuenta las numerosas oleadas de abusos sexuales que ella y sus amigas sufrieron durante las protestas de la plaza Tahrir, que supuestamente mostraban signos de reforma. Convertida en una famosa prostituta, Fatma sufre el acoso de un proxeneta contra el que es incapaz de defenderse. Así que, cuando un día entra por la fuerza en su casa, ella lo mata.

Fatma es encarcelada por este crimen, pero explica que se siente más libre en la cárcel que fuera de ella y no quiere luchar para reducir su condena. Cuando Sama le ruega que apele, ella se niega e insta al artista a que haga algo de su historia, algo bello...

Raphaëlle Blin

Synopsis

While shooting a film about violence against women, the director Sama meets Fatma, a prostitute sentenced to death for murdering a man. At first, Fatma refuses to talk; she needs to find out the filmmaker's motives before she finally agrees. Their conversation takes place on the eve of her execution and is punctuated with the accounts of other women arrested for similar reasons. Her story begins in a rural town, where her father, a violent and very religious man, farms the land while her mother does the same household chores over and over again, suffering in silence. Fatma recalls and talks about the death of her starving, sick siblings, her loathing of housework, her first sexual experiences and even her brutal genital mutilation.

Her uncle in Cairo teaches her the rudiments of reading and, after she becomes orphaned, he takes her to live with him, but he sexually abuses her at night. He enrolls her in primary school and, once he is married, sends her to a boarding school. Fatma falls in love with one of her teachers, but remains silent about it: this feeling for a woman is completely unknown to her and she still cannot explain it, exactly the same as Sama experienced with a female musician. As a schoolgirl, Fatma takes refuge in books and thus discovers the omnipotence of man as a social reality, which raises her feminist awareness. She graduates at eighteen and wishes to continue her studies. However, when she returns to her uncle's house, she is forced to marry a sixty-year-old man who mistreats her. As divorce is impossible (unlike her, Sama was able to divorce her manipulative husband), she flees her new home, but is locked up by a man who abuses her. The young woman manages to escape and is approached by a prostitute

who gets her clients in exchange for the money they give her.

When Fatma realises the trap she has fallen into, she becomes a freelance sex worker. She gets rich quick and feels free for the first time in her life. She then begins to publicly defend women's freedom and falls in love with a man fighting for the same cause. Nevertheless, she discovers that he is lying to her, taking advantage of her favours even though he is going to marry the daughter of a high-ranking official. During the discussion, Sama talks about her similar experience of male betrayal and tells of the numerous waves of sexual abuse that she and her friends suffered during the Tahrir Square protests, which supposedly showed signs of reform. Having become a famous prostitute, Fatma is harassed by a pimp against whom she is unable to defend herself. So, when he breaks into her house one day, she kills him.

Fatma is imprisoned for the crime, but explains that she feels freer in jail than outside it and does not want to fight to get her sentence reduced. When Sama begs her to appeal, she refuses and urges the artist to make something out of her story, something beautiful...

Raphaëlle Blin

Fabrik Quartet ‘Trapped’

Guanyadors de la passada
edició del concurs Re-cre@ 2022

Dissabte 16 de setembre

18.00 h Palau de les Arts Reina Sofia – Aula Magistral

○ 70'

Federico Ceppetelli, violí
Adam Woodward, violí
Jacobo Díaz Robledillo, viola
Elena Cappelletti, violoncel

“A failed entertainment” (2013) **Clara Iannotta (1983)**
17'

“Sincronie” (1964) **Luciano Berio (1925-2003)** 18'

“Més enllà de la quarta dimensió” (2023) **Jose Luis Escrivà Córdoba (1984)** 15'

“Un concertino di angeli contro le pareti del mio cranio” (2020) **Hèctor Parra (1967)** 18'

Amb el suport de:

ernst von siemens
musikstiftung

Sinopsi

En aquest concert, proposem escoltar quatre quartets que comparteixen aspectes que considerem actuals a la societat i al món en què vivim: el concepte de dualisme, la nostra percepció de l'espai - temps i la tensió constant per trencar amb formes predefinides de representar la realitat.

Al quartet de Clara Iannotta, el punt de partida va ser el llibre 'Infinite Jest', de David Foster Wallace. "Estic acostumada a treballar amb diferents tipus de sons, fusionant-los per trobar una forma única. El que em va desafiar amb aquesta peça va ser el fet que no podia treballar com sempre perquè tenia quatre instruments amb les mateixes característiques sonores".

A 'Sincronie' la percepció de la linealitat i la coherència del temps és sempre palpable. Al quartet hi ha una tensió constant entre moments d'absolut rigor sincrònic i moments d'aparent llibertat, que no obstant s'organitzen en un nombre precís de segons.

A 'Mes enllà de la quarta dimensió', J.L. Escrivà s'allibera de la "trampa" de la quarta dimensió. La linealitat del temps i la seva distinció en passat, present i futur ja no existeixen, deixant pas a un nou concepte temporal, un tot espai-temporal.

Inspirat tant a l'"Episodi IV" d'"Orgia" de Pasolini com en alguns sorprenents descobriments compositius del compositor Robert Gerhard, aquest quartet d'Hèctor Parra explora els contrastos entre homofonia i polifonia, plana i aspror, modernitat i arcaisme.

Sinopsis

En este concierto, proponemos escuchar cuatro cuartetos que comparten aspectos que consideramos actuales en la sociedad y el mundo en que vivimos: el concepto de dualismo, nuestra percepción del espacio - tiempo y la tensión constante por romper con formas predefinidas de representar la realidad.

En el cuarteto de Clara Iannotta, el punto de partida fue el libro 'Infinite Jest', de David Foster Wallace. "Estoy acostumbrada a trabajar con diferentes tipos de sonidos, fusionándolos para encontrar una forma única. Lo que me desafío con esta pieza fue el hecho de que no podía trabajar como siempre, porque tenía cuatro instrumentos con las mismas características sonoras".

En 'Sincronie' la percepción de la linealidad y la coherencia del tiempo es siempre palpable. En el cuarteto existe una tensión constante entre momentos de absoluto rigor sincrónico y momentos de aparente libertad, que sin embargo se organizan en un número preciso de segundos.

En 'Mes enllà de la quarta dimensió', J.L. Escrivà se libera de la "trampa" de la cuarta dimensión. La linealidad del tiempo y su distinción en pasado, presente y futuro ya no existen, dejando paso a un nuevo concepto temporal, un todo espacio-temporal.

Inspirado tanto en el 'Episodio IV' de 'Orgia' de Pasolini como en algunos sorprendentes descubrimientos compositivos del compositor Robert Gerhard, este cuarteto de Hèctor Parra explora los contrastes entre homofonía y polifonía, planicie y aspereza, modernidad y arcaísmo.

Synopsis

In this concert, we propose listening to four quartets that share aspects we consider relevant in today's society and the world we live in: the concept of dualism, our perception of space-time and the constant tension to break away from predefined ways of representing reality.

In Clara Iannotta's quartet, the basis was the book 'Infinite Jest' by David Foster Wallace. "I'm used to working with different types of sounds, blending them together to find a unique form. What challenged me with this piece was the fact that I couldn't work as always, because I had four instruments with the same sound characteristics."

In 'Sincronie', the perception of the linearity and coherence of time is always palpable. There is a constant tension in the quartet between moments of absolute synchronic strictness and others of apparent freedom, which are nevertheless arranged into a precise number of seconds.

In 'Mes enllà de la cuarta dimensió' (Beyond the fourth dimension), J.L. Escrivà frees himself from the "trap" of the fourth dimension. The linearity of time and its distinction between past, present and future no longer exist, giving way to a new concept of time, a spatio-temporal whole.

Inspired by Pasolini's 'Episode IV' of 'Orgia' and by some surprising compositional discoveries by the composer Robert Gerhard, this quartet by Hèctor Parra explores the contrasts between homophony and polyphony, flatness and roughness, modernity and archaism.

Arxis Ensemble 'Still'

Dissabte 16 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofia – Teatre Martín i Soler

① 60'

Clara Giner, flauta

Cèlia Tort, oboe

Sergi Bayarri, clarinet

Álvaro Prieto, fagot

Iñigo Setuaín, saxofon

Mónica Berenguer, trompa

Luis Serrapio, trompeta

Adrián Albaladejo, trombó

Noè Rodrigo, percussió

Sabela Castro, percusión

Magdalena Cerezo, piano

Nikola Tanaskovic, acordió

Rachel Koblyakov, violí

María Alejandra Jiménez, violí

María Luisa Sopeña, viola

Anna Grenzner, violoncel

Zacharias Fasshauer, contrabaix

Nacho de Paz, director

Hugo Gómez-Chao, direcció artística

Noè Rodrigo, direcció artística

O 'Still' (1998) **Beat Furrer (1954)** 13'
 'Gran Hotel Abismo' (2021) **Claudia Cañamero (1995)** 12'

'La lumière du noir' (2012) **Alberto Posadas (1967)** 17'

'Libro delle immagini V-im Weiten, Leichten, Kalten' (2023) **Hugo Gómez-Chao (1995)** 14'

* Obra realitzada durant l'estada en la Reial Acadèmia d'Espanya a Roma

Sinopsi

'Still' (1998) del compositor suís Beat Furrer, és una obra que parteix moltes línies en contrapunt que són filtrades contínuament. La superposició d'aquestes línies avança progressivament des de l'harmonia fins al soroll, com un text que és llegit moltes vegades per veus diferents, i que de mica en mica en va perdent el significat.

'Gran Hotel Abismo' (2021) és un encàrrec de l'Institut Valencià de Cultura a la compositora valenciana, establerta a Graz, Claudia Cañamero. En aquesta obra, un grup d'instruments creen gestos, figures que se senten i parteixen d'una conversa entre Georg Lukács i Theodor Adorno sobre l'Escola de Frankfurt. "Estan allotjats al Gran Hotel Abismo, mentre critiquen el món capitalista a la vora del col·lapse. La sensació que alguna cosa està a punt de trencar-se, fa que ens sentim, no obstant, en un lloc segur".

'La lumière du noir' (2010) del compositor Alberto Posadas, és un gran tractat sobre la matèria sonora, on diferents textures creen un espai dens, crescendos que fan que el so pugui enfosquir-se o trobar noves brillantors. En aquesta obra, l'harmonia de l'espectre harmònic és tan densa que sovint sentim que el conjunt instrumental és immens, que

tot l'espai ressona per si mateix com una gran caverna, que tot pot esclatar en mil trossos en qualsevol moment.

'Livre delle immagini V - im Weiten, Leichten, Kalten' (2023) és una de les peces compostes pel compositor Hugo Gómez-Chao Porta durant la seva estada a la Reial Acadèmia d'Espanya el 2022-2023. Segons les paraules del mateix compositor: "I com a única resposta, vent. I contra aquest vent, apareixent-se, aixecant-se, travessant l'espai, alguns signes: carn, agitació de la carn, figures i cossos fets d'absència, cossos desapareixent en la violència d'aquest remolí. És una fugida desastrosa en plena nit. I llavors, clareja. Emergeix un record mínim i molt llunyà. De sobte, alguna cosa sona en un altre lloc. Girem el cap. Ja se n'ha anat."

Sinopsis

'Still' (1998) del compositor suizo Beat Furrer, es una obra que parte muchas líneas en contrapunto que son filtradas continuamente. La superposición de estas líneas avanza progresivamente desde la armonía hasta el ruido, como un texto que es leído muchas veces por voces distintas, y que poco a poco va perdiendo su significado.

'Gran Hotel Abismo' (2021) es un encargo del Institut Valenciá de Cultura a la compositora valenciana, afincada en Graz, Claudia Cañamero. En esta obra, un grupo de instrumentos crean gestos, figuras que se escuchan y que parten de una conversación entre Georg Lukács y Theodor Adorno sobre la Escuela de Frankfurt. "Están ustedes alojados en el Gran Hotel Abismo, mientras critican el mundo capitalista al borde del colapso. La sensación de que algo está a punto de romperse, hace que nos sintamos, no obstante, en un lugar seguro".

'La lumière du noir' (2010) del compositor Alberto Posadas, es un gran tratado sobre la materia sonora, donde diferentes texturas crean un espacio denso, crescendos que hacen que el sonido pueda oscurecerse o encontrar nuevos brillos. En esta obra, la armonía del espectro armónico es tan densa que muchas veces sentimos que el conjunto instrumental es inmenso, que todo el espacio resuena por sí solo como una gran caverna, que todo puede estallar en mil pedazos en cualquier momento.

'Libro delle immagini V - im Weiten, Leichten, Kalten' (2023) es una de las piezas compuestas por el compositor Hugo Gómez-Chao Porta durante su estancia en la Real Academia de España en 2022-2023. Según las palabras del propio compositor: "Y como única respuesta, viento. Y contra ese viento, apareciéndose, levantándose, atravesando el espacio, algunos signos: carne, agitación de la carne, figuras y cuerpos hechos de ausencia, cuerpos desapareciendo en la violencia de ese torbellino. Es una huida desastrosa en plena noche. Y entonces, amanece. Emerge un recuerdo mínimo y muy lejano. De repente, algo suena en otro lugar. Giramos la cabeza. Ya se ha ido."

Synopsis

'Still' (1998) by the Swiss composer Beat Furrer is a work that splits up many continuously filtered lines into counterpoint. The overlaying of these lines progresses gradually from harmony to noise, like a text that is being read many times by different voices, and which little by little loses its meaning.

'Grand Hotel Abyss' (2021) is a commission from the Valencia Institute for Culture entrusted to the Valencian composer based in Graz, Claudia Cañamero. In this work, a group of instruments create gestures; figures that are heard and which are based on a conversation between Georg Lukács and Theodor Adorno about the Frankfurt School. "You're staying at the Grand Hotel Abyss, while you criticise the capitalist world on the brink of collapse. The feeling that something is about to break makes us feel, nevertheless, that we are in a safe place."

'Lumière du noir' (2010) by the composer Alberto Posadas is a great treatise on sound matter, where different textures create a dense space, with crescendos that allow the sound to darken or find new glimmers. In this work, the harmony of the harmonic spectrum is so dense that we often feel that the instrumental ensemble is immense, that the entire space resonates by itself like a great cavern, that everything may explode into a thousand smithereens at any moment.

'Libro delle immagini V - im Weiten, Leichten, Kalten' (2023) is one of the pieces written by the composer Hugo Gómez-Chao Porta during his stay at the Royal Academy of Spain in 2022–2023. In the words of the composer himself: "And as the only answer, wind. And against that wind, appearing, rising, crossing the space, some signs: flesh, agitation of the flesh, figures and bodies made up of absence, bodies disappearing into the violence of that whirlwind. It is a disastrous escape in the middle of the night. And then, dawn breaks. A minimal, very distant memory emerges. Suddenly, something sounds elsewhere. We turn our heads. And it is already gone."

Orquestra ADDA Simfònica

Charles-Olivieri Munroe, director convidat

Divendres 15 de setembre

20.00 h Auditori ADDA de la Diputació d'Alacant A

Diumenge 17 de setembre

12.00 h Palau de les Arts Reina Sofia – Auditori V

I 90'

ADDA SIMFÒNICA

Javier Eguillor, percussió

Marisa Blanes, piano

Charles-Olivieri Munroe, director convidat

I 'Romanian Concerto' (1951) **György Ligeti** V
(1923 -2006) 14'

- I. Andantino 3'
- II. Allegro vivace 2'
- III. Adagio ma non troppo 3'
- IV. Molto vivace-Presto 6'

'Concert per a percussió i orquestra' (1958) A V
André Jolivet (1905-1974) 21'

- I. Robuste 6'
- II. Dolent 5'
- III. Rapidement 4'
- IV. Allègement 6'

'Oda a Manuel de Falla' (1976) **Amando Blanquer** A
(1935-2005)

Concert per a Orquestra (1950-1954) 'Witold A V
Lutosławski' (1913-1994) 28'

- I. Intrada 7'
- II. Capriccio notturno e arioso 6'
- III. Passacaglia, tocata e corale 15'

Sinopsi

L'influència de la música popular sobre les creacions simfòniques, és l'eix d'aquest concert. La música que sorgeix de les arrels i la possibilitat d'incorporar-se amb plenitud i amb maduresa al procés de construcció d'una obra artística, és independent del temps i de l'espai.

Ritmes, textures, timbres, harmonies o girs melòdics d'origen folklòric estan en l'arrel de les obres d'aquest programa, a vegades com a fórmules específiques del seu desenvolupament, però a través de la pròpia tècnica personal de cada compositor. És efectivament la precisió tècnica i l'extraordinari maneig dels materials i de les estètiques, els que determinen la personalitat de cada obra i per tant la justificació última d'aquesta simbiosi completa.

Sinopsis

La influencia de la música popular sobre las creaciones simfónicas, es el eje de este concierto. La música que surge de las raíces y la posibilidad de incorporarse

con plenitud y con madurez al proceso de construcción de una obra artística, es independiente del tiempo y del espacio.

Ritmos, texturas, timbres, armonías o giros melódicos de origen folclórico están en la raíz de las obras de este programa, en ocasiones como fórmulas específicas de su desarrollo, pero a través de la propia técnica personal de cada compositor. Es efectivamente la precisión técnica y el extraordinario manejo de los materiales y de las estéticas, los que determinan la personalidad de cada obra y por tanto la justificación última de esta simbiosis completa.

Synopsis

The influence of popular music on symphonic creations is the basis for this concert. The music that arises from the grassroots and the possibility of being fully and maturely involved in the process of building a work of art is independent of time and space.

Rhythms, textures, timbres, harmonies and melodic twists of folkloric origin are at the root of the works in this programme, sometimes as specific formulas for its development, but via each composer's own personal technique. Indeed, it is the technical precision and extraordinary handling of the materials and aesthetics that determine the personality of each work, and therefore the ultimate justification for this complete symbiosis.

Trío Feedback ‘Desde el vacío...’

Diumente 17 de setembre

19.00 h Palau de les Arts Reina Sofia – Aula Magistral

⌚ 50'

Ricard Capellino, saxofons
Esteban Algora, acordió
Dario Calderone, contrabaix

‘Becoming Light-Music for Kaija’ (2023) **Helena Tulve** (1972) 12' ⚡

‘El olor de la guayaba #3’ (2023) **Fran Barajas** (1995) 11' ⚡

‘Irarki 2’ (2021) **Ramón Lazkano** (1968) 10'

‘Pueblo fantasma’ **Cecilia Arditto** (1966) 15'

Amb el suport de:

ernst von siemens
musikstiftung

Sinopsi

‘Des del buit...’ proposa una mena d’escolta des del que és deshabitat, des del silenci.

A l’estrena absoluta de ‘Becoming Light-Music for Kaija’ (2023) d’Helena Tulve (1972) –encàrrec de la Fundació Ernst Von Siemens per al Trío Feedback–, l’acompanyarà una altra peça d’estrena, encàrrec del Festival Ensems, ‘L’olor de la guaiaba #3’ (2023) de Fran Barajas (1995), al·ludeix a una expressió popular colombiana amb què es pretén una hibridació entre mons sonors diversos, reflexionant sobre l’exili, el desarrelament i la nostàlgia.

A ‘Irarki-2’ (2020/21), de l’euskeria, “gravat”, de Ramon Lazkano (1968), els tres instruments troben territoris comuns, convergeixen tímbricament i generen una nova textura. ‘Poble fantasma’ (2023), de la compositora Cecilia Arditto (1967), guanyadora del 1r Concurs ARTSOM organitzat per la Mostra Sonora de Sueca, planteja una peça on “la música es toca metafòricament i simultàniament s’esborra, on el buit modela el so endins cap a fora donant existència a la peça”.

Sinopsis

‘Desde el vacío...’ propone una suerte de escucha desde lo deshabitado, desde el silencio.

Al estreno absoluto de ‘Becoming Light-Music for Kaija’ (2023) de Helena Tulve (1972) –encargo de la Fundación Ernst Von Siemens para el Trío Feedback–, le acompañará otra pieza de estreno, encargo del Festival ENSEMS, ‘El olor de la guayaba #3’ (2023) de Fran Barajas (1995), alude a una expresión popular colombiana con la que se pretende una hibridación entre mundos sonoros diversos, reflexionando sobre el exilio, el desarraigamiento y la nostalgia.

En ‘Irarki-2’ (2020/21), del euskera, “grabado”, de Ramon Lazkano (1968), los tres instrumentos encuentran territorios comunes, convergen tímbricamente y generan una nueva textura. ‘Pueblo fantasma’ (2023), de la compositora Cecilia Arditto (1967), ganadora del 1r Concurso ARTSOM organizado por la Mostra Sonora de Sueca, plantea una pieza donde “la música se toca metafóricamente y simultáneamente se borra, donde el vacío moldea el sonido de adentro hacia afuera dando existencia a la pieza”.

Synopsis

‘Desde el vacío...’ (‘Out of the void...’) puts forward a kind of listening through the uninhabited, through silence.

The world premiere of ‘Becoming Light-Music for Kaija’ (2023) by Helena Tulve (1972,) commissioned by the Ernst Von Siemens Foundation for Trío Feedback, will be accompanied by another premiere commissioned by the ENSEMS Festival, ‘The smell of guava #3’ (2023) by Fran Barajas (1995). The latter alludes to a popular Colombian expression with which the intention is to create a hybridisation between different sound worlds, reflecting on exile, uprooting and nostalgia.

In ‘Irarki-2’ (2020–21), from Basque, meaning “engraved”, by Ramon Lazkano (1968), the three instruments find common ground, converge timbrically and generate a new texture. ‘Pueblo fantasma’ (‘Ghost Town’, 2023), by the composer Cecilia Arditto (1967), winner of the 1st ARTSOM Contest organised by the Mostra Sonora festival in Sueca, is a piece in which “music is played metaphorically, and simultaneously gets erased; where the void shapes the sound from the inside out, giving the piece its existence”.

Grupo Enigma

‘The fabrication of light’

Dilluns 18 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofia – Teatre Martín i Soler

67'

Fernando Gómez, flauta
Javier Belda, oboè
Emilio Ferrando, clarinet
Carlos Tarancón, fagot
Abdó Sancho Moya, trompa
Francisco José Sanz, trompeta
Iker Sanz González, trombó
Josep Gómez Donet, tuba
César Peris, percussió 1
Lucía Carro, percussió 2
Juan Carlos Segura, sintetitzador
Takahiro Mita, piano
Víctor Parra, violí
Chus Castro, violí
Carlos Seco, viola
Zsolt G. Tottzer, violoncel
Esteve Colomes, contrabaix
Asier Puga, director

‘The fabrication of light’ (2020) Chaya Czernowin
(1957) 60’

‘Sombra’ (2023) Llorenç Barber (1948) 7’ ⭐

Amb el suport de:

Sinopsi

“Czernowin compon la bellesa negativa del desastre; és l'equivalent musical del Guernica de Picasso”, va afirmar el crític de The New Yorker Alex Ross.

La compositora americana-israeliana Chaya Czernowin (1957) és una de les creadores actuals més interessants del panorama internacional. La seva música ha estat interpretada pel Klangforum Wien, Ensemble Intercontemporain, Ensemble Musikfabrik, Filarmònica de Munic o l'Ensemble Recherche, per citar-ne alguns.

Descrita per la pròpia compositora com una cerimònia de construcció, ‘The fabrication of light’ és una obra per a gran ensemble d'una hora de durada. “Quan la vaig escriure va ser una experiència desafiadora, seguia creixent i no podia controlar-ne el desenvolupament. Quan la vaig escoltar per primera vegada va ser tot un descobriment. Vaig entendre per què no la vaig poder fer més curta. No és una peça: és un procés de creació que succeeix mentre un escolta, davant les nostres orelles”, explica la mateixa compositora.

‘The fabrication of light’ es converteix en una mena d’organisme viu, gairebé maquinínic, a la recerca de la fabricació d’alguna cosa, la llum?, o més aviat el laboriós procés de fer que passe. I aquest procés converteix l’obra en una gran meditació; en un gran procés d’alquímia entorn de la llum i del seu oposat: la foscor, i que ens condueix inexorablement sempre al mateix inici (o final): la cerca.

Sinopsis

“Czernowin compone la belleza negativa del desastre; es el equivalente musical del Guernica de Picasso”, afirmó el crítico de The New Yorker Alex Ross.

La compositora americano-israelí Chaya Czernowin (1957) es una de las creadoras actuales más interesantes del panorama internacional. Su música ha sido interpretada por el Klangforum Wien, Ensemble Intercontemporain, Ensemble Musikfabrik, Filarmónica de Munich o el Ensemble Recherche, por citar algunos.

Descrito por la propia compositora como una “ceremonia de construcción”, ‘The fabrication of light’ es una obra para gran ensemble de una hora de duración. “Cuando la escribí fue una experiencia desafiante, seguía creciendo y no podía controlar su desarrollo. Cuando la escuché por primera vez fue todo un descubrimiento. Entendí por qué no pude hacerla más corta. No es una pieza: es un proceso de creación que sucede mientras uno escucha, delante de nuestros oídos”, explica la propia compositora.

‘The fabrication of light’ se convierte en una suerte de organismo vivo, casi maquinico, en busca de la fabricación de algo, ¿la luz?, o más bien el laborioso proceso de hacer que suceda. Y este proceso convierte a la obra en una gran meditación; en un gran proceso de alquimia entorno a la luz y a su opuesto: la oscuridad, y que nos conduce inexorablemente siempre al mismo inicio (o final): la búsqueda.

Synopsis

“Czernowin composes the negative beauty of disaster; it is the musical equivalent of Picasso’s Guernica,” says The New Yorker critic Alex Ross.

The American-Israeli composer Chaya Czernowin (1957) is one of the most interesting creators on the international scene today. Her music has been performed by the Klangforum Wien, Ensemble Intercontemporain, Ensemble Musikfabrik, the Munich Philharmonic and the Ensemble Recherche, to name a few.

Described by the composer herself as a “ceremony of construction”, ‘The fabrication of light’ is an hour-long work for a large ensemble. “When I wrote it, it was a challenging experience; it kept growing and I couldn’t control its evolution. When I listened to it for the first time, it was quite a discovery. I understood why I couldn’t make it shorter. It’s not one piece; it is a process of creation that happens while one listens, before our very ears,” the composer herself explains.

‘The fabrication of light’ becomes a kind of living organism, almost machine-like, seeking to manufacture or fabricate something. Light? Or rather, the laborious process of making it happen. And that process turns the work into a great meditation; into a great process of alchemy involving light and its opposite, darkness, and which forever leads us inexorably to the same beginning (or end): the search itself.

Ensemble Maja

‘Aventures et nouvelles aventures’

Centenari Ligeti

Dimarts 19 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofia – Aula Magistral

⌚ 70'

Anne-Laure Hulin, soprano
Romie Estèves, mezzo-soprano
Igor Bouin, baríton
Julie Brunet-Jailly, flauta
Joséphine Besançon, clarinet
Grégoire Laugraud, clavicembal
Rémi Demangeon, contrabaix
Clotilde Lacroix, violoncel
Aya Kono, violí
Valentin Dubois, percussió
Colin Peigné, horn player
Bianca Chillemi, piano i direcció

 ‘Hyperréalité’ (2023) **Januibe Tejera (1979)** 20'
‘Least Bee’ (2003) **Stefano Gervasoni (1962)** 20'
‘Aventures et Nouvelles aventures’ (1962)
Gyorgy Ligeti (1923-2006) 30'

Sinopsi

Amb motiu del centenari del naixement de Gyorgy Ligeti, el Maja Ensemble ofereix un programa que celebra el teatre musical al voltant d'una obra cabdal del segle XX, 'Aventures et Nouvelles aventures' (1962) per a tres veus i petit conjunt.

Els tres cantants i els set instrumentistes d'aquests catorze quadres absurds imaginats per Ligeti estan tots en escena. El compositor renuncia a l'ús del llenguatge: en lloc de text, els cantants utilitzen onomatopeies, sospirs, rialles, riallades... Per a aquesta obra de teatre musical on res no es deixa a l'atzar, s'aboleix qualsevol jerarquia entre cantants i instrumentistes. "Aquí tots són actors de la història". El 1962, Ligeti ens va regalar una obra sense precedents en la història de la música: tot el llenguatge està inventat i fet d'onomatopeies, sumint músics i espectadors de totes les edats en una gran embriaguesa compartida a banda i banda de l'escenari.

Per fer-se ressò d'aquesta obra mestra, el conjunt Maja va proposar al compositor Januibe Tejera crear una nova obra, 'Hyperréalité', fent servir més o menys l'orquestració de Ligeti, presentada aquí en estrena mundial. 'Least Bee', del compositor italià Stefano Gervasoni, veritable joia de la música de principis del segle XXI, completa aquest concert, en què regna amb gran humor el teatre de l'absurd i el tràgic.

Sinopsis

Con motivo del centenario del nacimiento de Gyorgy Ligeti, el Maja Ensemble ofrece un programa que celebra el teatro musical en torno a una obra capital del siglo XX, 'Aventuras y nuevas aventuras' (1962) para tres voces y pequeño conjunto.

Los tres cantantes y los siete instrumentistas de estos catorce cuadros absurdos imaginados por Ligeti están todos en escena. El compositor renuncia al uso del lenguaje: en lugar de texto, los cantantes utilizan onomatopeyas, suspiros, risas, carcajadas... Nuestro enfoque: para esta obra de teatro musical donde nada se deja al azar, abolimos cualquier jerarquía entre cantantes e instrumentistas. "Aquí todos son actores de la historia". En 1962, Ligeti nos regaló una obra sin precedentes en la historia de la música: todo el lenguaje está inventado y hecho de onomatopeyas, sumiendo a músicos y espectadores de todas las edades en una gran embriaguez compartida a ambos lados del escenario.

Para hacerse eco de esta obra maestra, el conjunto Maja propuso al compositor Januibe Tejera crear una nueva obra, 'Hyperréalité', utilizando más o menos la orquestación de Ligeti, presentada aquí en estreno mundial. 'Least Bee', del compositor italiano Stefano Gervasoni, verdadera joya de la música de principios del siglo XXI, completa este concierto, en el que reina con gran humor el teatro de lo absurdo y lo trágico.

Synopsis

On the occasion of the centenary of Gyorgy Ligeti's birth, the Maja Ensemble is offering a programme that celebrates musical theatre related to two formidable works of the 20th century, 'Aventures and Nouvelles aventures' (1962) for three vocals and a small ensemble.

The three singers and seven instrumentalists from these fourteen absurd paintings imagined by Ligeti are all on the stage. The composer renounces the use of language: instead of text, the singers use onomatopoeia, sighs, laughter, cackles... Our approach for this piece of musical theatre where nothing is left to chance is to abolish any hierarchy between singers and instrumentalists. "Here, they are all actors in the story." In 1962, Ligeti gifted us an unprecedented work in the history of music: all of the language is invented and made up of onomatopoeia, thus plunging musicians and spectators of all ages into a great intoxication shared on both sides of the stage.

To echo this masterpiece, the Maja Ensemble proposed that the composer Januibe Tejera create a new work, 'Hyperréalité', using more or less Ligeti's orchestration, presented here in its world premiere. The concert is rounded off by 'Least Bee', by the Italian composer Stefano Gervasoni, a true gem of music from the early 21st century in which the theatre of absurdity and tragedy reigns with great humour.

Banda Municipal de Castelló

Dimecres 20 de setembre

18 h Auditori i Palau de Congressos de Castelló

⌚ 50'

Amb la col·laboració dels alumnes en pràctiques
del Conservatori Superior de Música "Salvador Seguí"
de Castelló
José Vicente Ramón Segarra

⌚ Country Band March (1903). **Charles Ives** 4'30"

Notes a peu de página (2022) **Marc Garcia**
Vitoria 15'

Three Portraits for Wind Ensemble **Agustí Charles** 15'

El por siempre de un genio (2019) **Eva Lopszyc** 13'30"

Passacaglia (1990) **Ron Nelson (1929)** 11'

Sinopsi

Per quarta vegada la Banda Municipal de Castelló participa al festival Ensems, i ho fa amb un programa eclèctic que relaciona el concepte que la contemporaneïtat pot haver tingut al llarg del segle XX amb les obres de tres compositors actuals.

Obre el concert la breu marxa burlesca de Charles Ives, composta com a paròdia del que les marxes amateurs d'escàs nivell tocaven en els pobles on ell estava treballant a dures penes com a organista l'última dècada del segle XIX. La marxa recull, amb molta precisió, tota mena d'imprecisions i desperfectes que els músics aficionats feien, així com nombrosos temes estatunidencs molt populars en aquell moment.

L'obra de Marc García Vitoria explora una forma en micro-moviments. Com si d'un recull de contes es tractara, està formada per una desena de peces curtíssimes, a priori independents entre elles, però que d'alguna manera acabaran entrellaçant-se i deixant-nos amb preguntes i reptes per la memòria. L'obra proposa una manera inusual d'utilitzar els registres de significat i expressió: a mig camí entre la música abstracta i els jocs semiòtics, entre la música desenvolupada i les micro-obres, entre el terror irònic i la comèdia dramàtica. En definitiva, l'obra és una espècie d'homenatge als grans escriptors i escriptores que han cultivat el gènere del conte, especialment a l'amèrica del Sud, a través d'una música que explora els límits sonors de la banda com instrument per excellència de l'imaginari col·lectiu musical valencià.

Agustí Charles és un dels compositors més sòlids del panorama nacional actual. Ensenyant de composició als centres més prestigiosos d'Espanya, com el Conservatori superior de música de l'Aragó, l'Escola superior de música de Catalunya i l'Escola superior de música Reina Sofia, la seva obra orquestral ha estat enregistrada per l'ORCAM i l'OBC, i és dels pocs compositors de la seva generació que compta amb quatre òperes ja estrenades. Entre els seus mestres directes s'hi compten Joan Guinjoan, Franco Donatoni, Luigi Nono, Josep Soler o Samuel Adler; aquest últim, dedicatari dels "Three Portraits", la seva primera obra per a banda simfònica.

Amb una presència espanyola rellevant en els últims anys, des que la seva peça "Brigantia de los vientos" fou obligada del Certamen Internacional de Bandes de València l'any 2019, Eva Lopszyc escrigué "El por siempre de un genio" com a homenatge a Astor Piazzolla fruit de l'encàrrec del director Miguel Etchegoncelay. L'obra s'articula al voltant d'una breu cita de "Fuga y misterio", del mestre argentí, i desprèn un esperit quasi mètic, gràcies a les sonoritats ondulants generades per trinos, glissandos, clusters, seccions aleatòries i un clímax on es fa ús del parlat.

'No puc expressar-me a través d'una sola tradició litúrgica o fins i tot filosòfica, ja que l'obra ha de ser filla de la nostra època i, per tant, em va semblar que havia de ser pluralista, sense caure del costat d'un déu o un altre'. Amb aquestes paraules parlava Michael Tippett de "The Mask of Time", la gran obra simfònico coral en dos moviments que havia de deixar per a la posteritat en el lloc d'una missa, una creació, un rèquiem o totes aquelles peces que, precisament, havien fet altres autors i que per a ell eren el camí que no havia de recórrer. La peça es construí en dos moviments, de 45 minuts cadascun, amb textos de poetes

com Yeats, Shelley, Rilke o TS Elliot i de científics com Loren Eiseley o Jacob Bronowski i abarca temes transcendents com el naixement i l'expansió de l'univers, l'existència de l'individu en un món permanentment canviant, la polaritat entre la possibilitat del coneixement racional i la sensibilitat profunda de cada personalitat... "Triumph" és una paràfrasi, original per banda, d'aquesta peça enorme, escrita pel mateix compositor.

Sinopsis

Por cuarta vez la Banda Municipal de Castelló participa al festival Ensems, y lo hace con un programa ecléctico que relaciona el concepto que la contemporaneidad puede haber tenido a lo largo del siglo XX con las obras de tres compositores actuales.

Abre el concierto la breve marcha burlesca de Charles Ives, compuesta como parodia del que las marchas amateurs de escaso nivel tocaban en los pueblos donde él estaba trabajando en duras penas como organista la última década del siglo XIX. La marcha recoge, con mucha precisión, todo tipo de imprecisiones y desperfectos que los músicos/músicos aficionados hacían, así como numerosos temas estadounidenses muy populares en aquel momento. La obra de Marc García Vitoria explora una forma en micro-movimientos, como si de una compilación de cuentos se tratara, está formada por una decena de piezas cortísimas, a priori independientes entre ellas, pero que de alguna manera acabarán entrelazándose y dejándonos con preguntas y retos por la memoria. La obra propone una manera inusual de utilizar los registros de significado y expresión: a medio camino entre la música abstracta

y los juegos semioticos entre la música desarrollada y las micro-obras, entre el terror irónico y la comedia dramática. En definitiva, la obra es una especie de homenaje a los grandes escritores y escritoras que han cultivado el género del cuento, especialmente en América del Sur, a través de una música que explora los límites sonoros de la banda como instrumento por excel-lencia del imaginario colectivo musical valenciano.

Agustí Charles es uno de los compositores más sólidos del panorama nacional actual. Enseñando composición en los centros más prestigiosos de España, como el Conservatorio superior de música del Aragón, la Escuela superior de música de Cataluña y la Escuela superior de música Reina Sofía, su obra orquestal ha sido grabada por la ORCAM y la OBC, y es de los pocos compositores de su generación que cuenta con cuatro óperas ya estrenadas. Entre sus maestros directos se cuentan Joan Guinjoan, Franco Donatoni, Luigi Nono, Josep Soler o Samuel Adler; este último, dedicando los "Three Portraits", la primera obra para banda sinfónica.

Con una presencia española relevante en los últimos años, desde que su pieza "Brigantia de los vientos" fue obligada del Certamen Internacional de Bandas de València en 2019, Eva Lopszyc escribió "El por siempre de un genio" como homenaje a Azor Piazzolla fruto del encargo del director Miguel Etchegoncelay. La obra se articula alrededor de una breve cita de "Fuga y misterio", del maestro argentino, y desprende un espíritu casi místico, gracias a las sonoridades ondulantes generadas por trinos, glissandos, clusters, secciones aleatorias y un clímax donde se hace uso de lo hablado.

'No puedo expresarme a través de una sola tradición litúrgica o incluso filosófica, puesto que la obra tiene que ser hija de nuestra época y, por lo tanto, me pareció que tenía que ser pluralista, sin caer del lado de un dios u otro'. Con estas palabras hablaba Michael Tippett de "The Mask of Time", la gran obra simfonicocoral en dos movimientos que tenía que dejar para la posteridad en el lugar de una misa, una creación, un réquiem o todas aquellas piezas que, precisamente, habían hecho otros autores y que para él eran el camino que no tenía que recorrer. La pieza se construyó en dos movimientos, de 45 minutos cada uno, con textos de poetas como Yeats, Shelley, Rilke o TS Elliot y de científicos como Loren Eiseley o Jacob Bronowski y abarca temas trascendentales como el nacimiento y la expansión del universo, la existencia del individuo en un mundo permanentemente cambiante, la polaridad entre la posibilidad del conocimiento racional y la sensibilidad profunda de cada personalidad... "Triumph" es una paráfrasis, original para banda, esta pieza enorme, escrita por el mismo compositor.

Synopsis

For the fourth time, the Municipal Band of Castelló is taking part in the Ensems festival, and it is doing so with an eclectic programme relating the concept that contemporaneity may have had throughout the 20th century to the works of three of today's composers.

The concert opens with the short burlesque march by Charles Ives, composed to parody the kind played by low-quality amateur marches in the towns where he was working hard as an organist in the last decade of the 19th century.

The march very precisely includes all kinds of inaccuracies and flaws that amateur musicians used to make, as well as numerous very popular American songs of the time.

The work of Marc García Vitoria explores a form in micro-movements as if it were a compilation of short stories. It is made up of a dozen very short pieces, *a priori* independent from each other, but which somehow end up intertwining and leaving us with questions and challenges for our memory. The work puts forward an unusual way of using the registers of meaning and expression: halfway between abstract music and semiotic games, between developed music and micro-works, between ironic terror and dramatic comedy. To sum up, the work is a kind of tribute to the great writers who have cultivated the genre of short stories, especially in South America, through music that explores the sound limits of the band as an instrument par excellence of collective Valencian musical imagination.

Agustí Charles is one of the most solid composers on today's Spanish scene. Teaching composition in the most prestigious institutions in Spain such as the Aragon Conservatory of Music, the Higher School of Music of Catalonia, and the Reina Sofía Higher School of Music, his orchestral work has been recorded by the ORCAM and the OBC. He is one of the few composers of his generation to have already premiered four operas. His direct teachers include Joan Guinjoan, Franco Donatoni, Luigi Nono, Josep Soler and Samuel Adler; the latter dedicating the Three Portraits, the first work for symphonic band.

With a significant Spanish presence in recent years, since her piece Brigantia de los vientos was required to be

played at the International Band Competition of Valencia in 2019, Eva Lopszyc wrote 'El por siempre de un genio' (Always the fear of a genius) as a tribute to Azor Piazzola, the result of a commission from the conductor Miguel Etchegoncelay. The work is structured around a brief excerpt from Fuga y misterio by the Argentine maestro, and exudes an almost mystical spirit thanks to the undulating sounds generated by trills, glissandos, clusters, random sections and a climax where use is made of the spoken word.

"I cannot express myself through a single liturgical tradition, or even a philosophical one, since the work has to be the offspring of our time and therefore it seemed to me that it had to be plural, without falling on the side of one god or another." With these words, Michael Tippett spoke of The Mask of Time, the great symphonic choral work in two movements that he had to leave for posterity in the place of a mass, a creation, a requiem or all those pieces that, precisely, had been made by other creators and which for him were the path along which he did not have to travel. The piece was constructed in two movements lasting 45 minutes each, with texts by poets such as Yeats, Shelley, Rilke and TS Elliot, and scientists such as Loren Eiseley and Jacob Bronowski. It covers transcendental themes such as the birth and expansion of the universe, the existence of the individual in a constantly changing world, the polarity between the possibility of rational knowledge and the deep sensitivity of each and every personality... Triumph is a paraphrase, an original work for bands. This huge piece was written by the same composer.

Trío Musicalis

Dimecres 20 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofia – Aula Magistral

⌚ 67'

Mario Perez Blanco, violí

Alberto Rosado, piano

Eduardo Raimundo Beltrán, clarinet baix

'Big Fun' (2020) **José Luis Greco (1953)** 17'

'El huésped cuántico' (2021) **Ramon Paus (1959)** 8'

'Deshielo' (2023) **Alicia de la Fuente (1967)** 9' ☮ ○ ☆

'Fábula' (2020) **Josep Planells (1988)** 12'

'Chiffres et constellations amoureux d'une femme'
(2021) **Hèctor Parra (1976)** 18' ☆

Amb el suport de:

ernst von siemens
musikstiftung

Sinopsi

L'expectació que desprèn la primera vegada que s'interpreta i escolta una peça musical davant del públic és un dels aspectes més màgics de la nostra professió i converteix els concerts en espectacles únics i irrepetibles. En el següent programa tindrem l'oportunitat de descobrir tres obres d'estrena absoluta: 'Chiffres et constellations amoureux d'une femme' del compositor Hèctor Parra i 'El huésped cuàntico', del compositor Ramon Paus, dues obres que formen part de 'Mosaicos', l'últim treball discogràfic del Trio Musicalis amb el segell IBS Classical i 'Deshielo', encàrrec del festival a la compositora Alicia Díaz de la Fuente. A més escoltarem 'Fàbula' del compositor Josep Planells i 'Big Fun' de José Luis Greco, les dues estrenades a l'abril de 2020 a l'Auditori Nacional. Cinc peces que s'acosten al món de les emocions des de punts de partida molt diferents i que són un reflex de la gran varietat cultural de la nostra societat actual.

Sinopsis

La expectación que desprende la primera vez que se interpreta y escucha una pieza musical ante el público es uno de los aspectos más mágicos de nuestra profesión y convierte los conciertos en espectáculos únicos e irrepetibles. En el siguiente programa tendremos la oportunidad de descubrir tres obras de estreno absoluto: 'Chiffres et constellations amoureux d'une femme' del compositor Hèctor Parra y 'El huésped cuàntico', del compositor Ramon Paus, dos obras que forman parte de 'Mosaicos' el último trabajo discográfico del Trío Musicalis con el sello IBS Classical y 'Deshielo', encargo del festival

a la compositora Alicia Díaz de la Fuente. Además escucharemos 'Fábula' del compositor Josep Planells y 'Big Fun' de José Luis Greco, ambas estrenadas en abril de 2020 en el Auditorio Nacional. Cinco piezas que se acercan al mundo de las emociones desde puntos de partida muy distintos y que son un reflejo de la gran variedad cultural de nuestra sociedad actual.

Synopsis

The expectation that comes from the first time a piece of music is performed and heard before an audience is one of the most magical aspects of our profession, turning concerts into unique, unrepeatable shows. In the following programme, we will have the opportunity to discover three world premieres: 'Chiffres et constellations amoureux d'une femme' by the composer Hèctor Parra, and 'El huésped cuàntico', by the composer Ramon Paus, two works that are part of 'Mosaicos', the latest album by the Trío Musicalis with the IBS Classical label and 'Deshielo' ('Thaw'), a commission from the festival entrusted to the composer Alicia Díaz de la Fuente. We will also be able to listen to 'Fábula' ('Fable') by the composer Josep Planells and 'Big Fun' by José Luis Greco, both released in April of 2020 at the National Auditorium. Hence, there are five pieces that approach the world of emotions from very different angles and which reflect the great cultural variety of our society today.

Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana

Dijous 21 de setembre

18.00 h Palau de les Arts Reina Sofia – Teatre Martín i Soler

---

Hèctor Parra, compositor convidat
Miquel Massana i Edgar López, directors assistents

- ‘Mugre’ (2023), **Demian Rudel Rey (1987)**
‘Colors’ (2023), **Esther Pérez Soriano (1990)**
‘Die Isolation’ (2023), **Sergi Puig Serna (1989)**
-

Hèctor Parra tutoritzarà les composicions i oferirà recomanacions a l'alumnat participant. Les peces seleccionades seran treballades i presentades al públic dins de la programació de la 45a edició del Festival Ensems.

Hèctor Parra tutorizará las composiciones y ofrecerá recomendaciones al alumnado participante. Las piezas seleccionadas serán trabajadas y presentadas al público dentro de la programación de la 45ª edición del Festival Ensems.

Hèctor Parra will tutor the compositions and offer recommendations to the participating students. The selected pieces will be worked on and presented to the public within the programming of the 45th edition of the Ensems Festival.

SWR Vokalensemble

'Música vocal en temps oblidats'

Dijous 21 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofia – Aula Magistral

⌚ 75'

SWR Vokalensemble

Solistes:

Aya Gigandet, soprano 1
 Johanna Zimmer, soprano 2
 Judith Hilger, alt
 Alexander Yudenkov, tenor
 Philipp Niederberger, baríton
 Florian Kontschak, baix
 Yukiko Sugawara, piano
 Tomoko Hemmi, piano
 Marcus Creed, direcció

⌚ 'Früh kommt die Nacht' (2018-19) **Carlos Bermejo Martín** 17' ⚪

⌚ 'Monoduo' (2022) **Stephan Storck** (1961) 10' ⚪

⌚ 'Hypotyposis Saturniennes' (2023) **David Moliner** (1991) 20' ⚪

⌚ 'Ubi sunt' (2022) **Alberto Posadas** (1967) 27' ⌛

Coproduïda amb el suport de:

ernst von siemens
musikstiftung

SWR»
VOKAL
ENSEMBLE

Sinopsi

SWR Vokalensemble és el cor principal de música contemporània d'Europa. El seu programa és un homenatge a Espanya: es reuneixen tres compositors espanyols amb tres llenguatges musicals molt diferents, tots vinculats a la gran història de la música vocal en temps oblidats: Carlos Bermejo al·ludeix a una peça coral de Johannes Brahms: op 104 'Im Herbst'. 16 veus pregunten i responden. El que a Brahms és un diàleg entreteixit, es converteix en una interacció acústica múltiple, amb filtres, ressonàncies, ressons. El cor evoca un mur de boira a través del qual resplendeixen les formes i els accords... David Moliner evoca un somni-esotèric per a 6 solistes i cor de 24 veus sobre un text d'Arthur Rimbaud: 'Hypotypes Saturniennes'. Alberto Posadas es pregunta: "qui són els que ens han precedit" i al·ludeix a les fonts polilingües i també a les tècniques i estils vocals de segles passats. Per completar el programa, una peça per a piano del compositor alemany Stephan Storck: atrau l'oïda amb paisatges sonors pianístics lleugers i frescos.

Sinopsis

SWR Vokalensemble es el principal coro de música contemporánea de Europa. Su programa es un homenaje a España: se reúnen tres compositores españoles con tres lenguajes musicales muy diferentes, todos ellos vinculados a la gran historia de la música vocal en tiempos olvidados: Carlos Bermejo alude a una pieza coral de Johannes Brahms: op 104 'Im Herbst'. 16 voces preguntan y responden. Lo que en Brahms es un diálogo entrelazado, se convierte en una interacción acústica múltiple, con

filtros, resonancias, ecos. El coro evoca un muro de niebla a través del cual resplandecen las formas y los acordes... David Moliner evoca un Sueño-esotérico para 6 solistas y coro de 24 voces sobre un texto de Arthur Rimbaud: 'Hypotypes Saturniennes'. Alberto Posadas se pregunta: "quiénes son los que nos han precedido" y alude a las fuentes polilingües y también a las técnicas y estilos vocales de siglos pasados. Para completar el programa, una pieza para piano del compositor alemán Stephan Storck: atrae el oído con paisajes sonoros pianísticos ligeros y frescos.

Synopsis

SWR Vokalensemble is Europe's leading contemporary music choir. Its programme is a tribute to Spain: three Spanish composers with three very different musical languages join forces, all of them linked to the great history of vocal music in forgotten times: Carlos Bermejo alludes to a choral piece by Johannes Brahms: Op. 104, 'Im Herbst'. Sixteen voices ask and answer. That which in Brahms is an interwoven dialogue becomes a multiple acoustic interaction with filters, resonances and echoes. The choir evokes a wall of mist through which shapes and chords shine... David Moliner evokes an esoteric dream for six soloists and a 24-voice choir based on a text by Arthur Rimbaud: 'Hypotypes Saturniennes'. Alberto Posadas wonders: "Who are the ones who preceded us?" and alludes to polylingual sources as well as to the techniques and vocal styles of past centuries. To round off the programme, a piece for piano by the German composer Stephan Storck engages one's ear with light, fresh piano soundscapes.

Klexos 'Cyborg Music'

Divendres 22 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofia – Teatre Martín i Soler

58'

Jesús Gallardo Nieto, saxofons

Javier Juanals Márquez, saxofons

Pablo González Balaguer, saxofons

Carlos Tena González, saxofons

Pedro González Fernández, multimèdia

'11 Rooms' (2021) **Marko Ciciliani (1970)** 25'

'Amigos imaginarios' (2023) **Manuel Rodríguez-Valenzuela (1980)** 10'

'Sed Libera' (2022) **Marisol Jiménez (1978)** 13'

'Fluid Engine' (2018) **Pedro González (1991)** 10'

Sinopsi

L'Ontologia Orientada a Objectes [000] postula que només hi ha un tipus d'entitat, l'objecte (que tant pot ser un sólid tridimensional amb unes propietats concretes com una idea, un sistema d'idees, una creença o un entramat metafísic), i que tot objecte se sostreu a les seves relacions, que també són objectes.

Amb 'Cyborg Music', pretenem a través de l'experimentació, explorar/proposar alternatives a les categories objecte establertes dins de certes pràctiques musicals contemporànies, heretades de la tradició vuitcentista, per noves categories objecte híbrides que a través d'inclusions tecnològiques puguen donar lloc a un gir transhumanista al si de la pràctica musical; estudiant els possibles beneficis i perills de les tecnologies emergents que podrien superar limitacions auditives, motores i cognitives dels músics.

Sinopsis

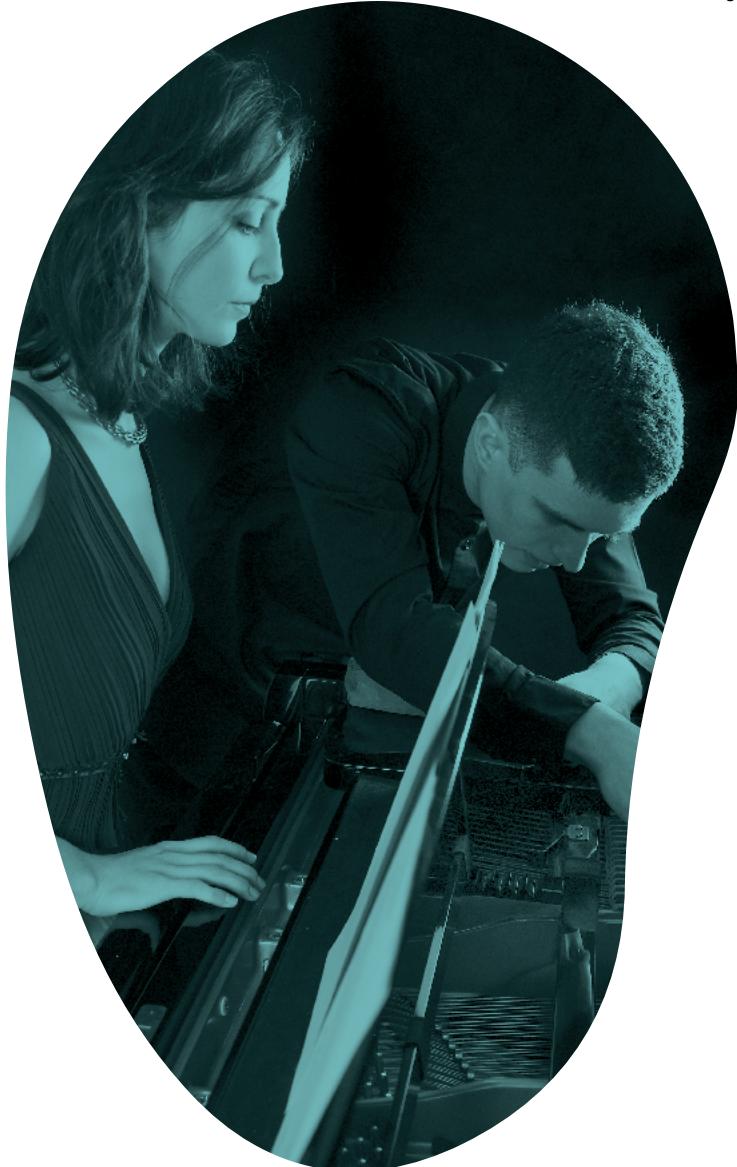
La Ontología Orientada a Objetos [000] postula que sólo existe un tipo de entidad, el objeto (que tanto puede ser un sólido tridimensional con unas propiedades concretas como una idea, un sistema de ideas, una creencia o un entramado metafísico), y que todo objeto se sustrae a sus relaciones, que también son objetos.

Con 'Cyborg Music', pretendemos a través de la experimentación, explorar/proponer alternativas a las categorías objeto establecidas dentro de ciertas prácticas musicales contemporáneas, heredadas de la tradición decimonónica, por nuevas categorías objeto híbridas que a través de inclusiones tecnológicas puedan dar lugar a un giro transhumanista en el seno de la práctica musical; estudiando los posibles beneficios y peligros de las tecnologías emergentes que podrían superar limitaciones auditivas, motoras y cognitivas de los músicos.

Synopsis

Object Oriented Ontology [000] postulates that there is only one type of entity, the object (which can be a three-dimensional solid with specific properties such as an idea, a system of ideas, a belief or a metaphysical framework), and that every object withdraws from its relations, which are also objects.

With 'Cyborg Music', we intend to use experimentation to propose and explore alternatives to the object categories established within certain contemporary musical practices, inherited from nineteenth century tradition, for new hybrid object categories that through technological inclusions can give rise to a transhumanist spin within musical practice; studying the possible benefits and pitfalls of emerging technologies that could overcome musicians' auditory, motor and cognitive limitations.

Syntagma Piano Dúo ‘Trilogie für zwei Flügel’

Dissabte 23 de setembre

18.00 h Palau de les Arts Reina Sofia – Aula Magistral

45'

Carolina Santiago, piano
Francisco Martí, piano
Ángel Faraldo, electrònica

 ‘Trilogie für zwei Flügel’ (2014-2018) **Brigitta Muntendorf (1982)** 45'

Sinopsi

“I wish this sounded like it already doesn’t.”

La trilogia per a dos pianos i electrònica de Brigitta Muntendorf és una obra concert que tracta sobre les paradoxes de la presència i l'absència a través de la música. Està composta per tres moviments: ‘Key of Presence’, ‘KreisIncrease’ i ‘Key of Absence’.

La compositora alemana Brigitte Muntendorf és un dels referents més grans de la composició multimèdia actual. Muntendorf utilitza les referències com un principi integrat a les seves obres, creant nombroses capes de significat i expressió analogicodigital en la seva música. Aquests elements conflueixen en el seu màxim exponent a la 'Trilogie für zwei Flugel', on dos pianos i un complex dispositiu d'electrònica en viu evoquen successivament allò efímer, la ressonància permanent, la memòria i el logos.

Sinopsis

"I wish this sounded like it already doesn't."

La Trilogía para dos pianos y electrónica de Brigitte Muntendorf es una obra-concierto que trata sobre las paradojas de la presencia y la ausencia a través de la música. Está compuesta por tres movimientos: 'Key of Presence', 'KreisIncrease' y 'Key of Absence'.

La compositora alemana Brigitte Muntendorf es uno de los mayores referentes de la composición multimedia actual. Muntendorf utiliza las referencias como un principio integrado en sus obras, creando numerosas capas de significado y expresión analógica-digital en su música. Estos elementos confluyen en su máximo exponente en la 'Trilogie für zwei Flugel', donde dos pianos y un complejo dispositivo de electrónica en vivo evocan sucesivamente lo efímero, la resonancia permanente, la memoria y el logos.

Synopsis

"I wish this sounded like it already doesn't."

This trilogy for two pianos and electronics by Brigitte Muntendorf is a concert piece that deals with the paradoxes of presence and absence through music. It is composed of three movements: 'Key of Presence', 'KreisIncrease' and 'Key of Absence'.

The German composer Brigitte Muntendorf is one of the greatest points of reference in multimedia composition today. Muntendorf uses references as an integrated principle in her works, creating numerous layers of meaning and analogue/digital expression in her music. These elements come together to produce the greatest example in the 'Trilogie für zwei Flügel', where two pianos and a complex live electronic device successively evoke an ephemeral nature, permanent resonance, memory and logos.

Orquestra de València

Nacho de Paz, director convidat

Dissabte 23 de setembre

19.30 h Palau de les Arts Reina Sofia – Teatre Martín i Soler

65'

'Lontano' (1967) György Ligeti (1923-2006) 11'

'mutatis mutandis' (2023) Fran Barajas (1995) 11' ⭐

'Del vermell de l'agalla' (2023) Ángela Gómez (1991)
12' ☀️⭐

'Sinfonía nº 3' (1981-1983) Witold Lutoslawski
(1913-1994) 30'

Amb el suport de:

ernst von siemens
musikstiftung

Sinopsi

El terme mosaic bé pogués definir el sentit d'aquest concert que obre amb 'Lontano', música de 1967 composta per György Ligeti (1923 - 2006) que, com en 'Atmosphères', juga amb tessel·les de micropolifonies i poliritmies per a superposar plans sonors de gran energia cinètica subjacent. 'Del vermell de l'agalla', signada per Àngela Gómez (1991) i finalitzada en 2023, crida a l'emoció de l'instant, sempre canviant, mitjançant dinàmiques cèl·lules que metabolitzen un entramat en el qual el color orquestral es mostra com a fil conductor. 'Mutatis mutandis' de Fran Barajas (1995), obra de 2020, apel·la tant a la preocupació formal com a la memòria de l'escriptura simfònica per a aplicar diversos filters que metamorfitzen un material difús per a exposar múltiples palimpsests sonors. Finalment, de 1983 és la tercera simfonía de Witold Lutosławski (1913 – 1994): dens fresc sonor de transició entre l'aleatorietat controlada i la cerca d'una tibant contenció lírica.

Sinopsis

El término mosaico bien pudiera definir el sentido de este concierto que abre con 'Lontano', música de 1967 compuesta por György Ligeti (1923 - 2006) que, como en 'Atmosphères', juega con teselas de micropolifonías y poliritmias para superponer planos sonoros de gran energía cinética subyacente. 'Del vermell de l'agalla', firmada por Àngela Gómez (1991) y finalizada en 2023, llama a la emoción del instante, siempre cambiante, mediante dinámicas células que metabolizan un entramado en el que el color orquestal

se muestra como hilo conductor. 'Mutatis mutandis' de Fran Barajas (1995), obra de 2020, apela tanto a la preocupación formal como a la memoria de la escritura simfónica para aplicar diversos filtros que metamorfizan un material difuso para exponer múltiples palimpsestos sonoros. Finalmente, de 1983 es la tercera simfonía de Witold Lutosławski (1913 – 1994): denso fresco sonoro de transición entre la aleatoriedad controlada y la búsqueda de una tensa contención lírica.

Synopsis

The term mosaic could well define the sense of this concert that opens with 'Lontano', work composed in 1967 by György Ligeti (1923 - 2006), who plays with micropolyphonic and polyrhythmic tesseras, as in 'Atmosphères', to overlap sound layers of underlying kinetical energy. 'Del vermell de l'agall', completed by Àngela Gómez (1991) in 2023, requests to the unpredictable emotion of the instant by means of dynamic cells that metabolise a latticework in which the orchestral colour becomes its unifying thread. 'Mutatis mutandis', work written in 2020 by Fran Barajas (1995), appeals to the formal concern along with the heritage of the symphonic writing in order to apply diverse filters that metamorphose a diffuse material to expose multiple sound mosaics. Finally, the third symphony written in 1983 by Witold Lutosławski (1913 – 1994) emerges as a dense tour de force between the controlled aleatorics and the quest for a tense lyrical containment.

Banda Simfònica Municipal de València

Miquel Rodrigo i Tamarit,
director titular i artístic

Diumenge 24 de setembre

12.00 h Palau de les Arts Reina Sofia – Auditorio

⌚ 60'

Cecilia Bercóvich, violí
María de los Llanos, soprano
Miquel Rodrigo i Tamarit, director

---

0 Concert per a violí. Op.12 / IKW 5 (1924)
Kurt Weill (1900 – 1950) 33'

'Oido Interno. The earthworm also sings' (2023)
Isabel Latorre (1984) 12' CO★

'Images from the Black Windows' (2022)
Agustí Charles Soler (1960) 15'

Amb el suport de: **ernst von siemens
musikstiftung**

Sinopsi

Kurt Weill, ‘Concert per a violí’. Op.12 / IKW 5 (1924)

El Concert per a violí i orquestra de vent, que Weill va compondre a principis de l'estiu de 1924, poc abans de la mort del seu mestre Ferruccio Busoni, és la primera obra a gran escala que va escriure després de la seua època amb Busoni, i la primera obra en la qual declara conscientment la seua independència, encara que només siga en el procediment tècnic i no en els principis estètics, del seu benvolgut mestre. El concert va ser escrit per al violinista Joseph Szigeti, però va ser estrenat per Marcel Darieux en un concert de la ISCM (Societat Internacional de Música Contemporània), dirigit per Walter Straram en 1925. Durant la dècada de 1920, es va convertir en una de les seues obres instrumentals més interpretades. El filòsof T.W. Adorn va escriure el següent sobre l'obra:

“En aquesta peça, les línies de desenvolupament de Weill s’entrecreuen; la lucidesa al Busoni segueix ací, evitant juguetonamente tant la polifonia densa com la plasticitat melòdica que Weill completaria més tard de forma tan sorprendent. Hi ha un fort rastre de Stravinski en la claredat clàssica i magistral del so i en gran part de l’escritura dels vents. El Weill tardà pot sentir-se en l’acitud dramàtica que sovint contradiu l’equilibri clàssic, però el més notable de tot és una qualitat mahleriana, alhora virolada i expressiva i dolorosament riallera, que qüestiona tot el lúdic i segur. Weill renúncia així al realisme objectiu en favor del perillós regne surrealista que habita hui. La peça s’alça aïllada i aliena: és a dir, en el lloc adequat”.

-Steven Dennis Bodner

Isabel Latorre ‘Oído interno’ (2023)

Els nostres cossos són organismes vius que, encara que no escoltem, produeixen sorolls com a part de les activitats biològiques, també -o especialment- quan aquestes són disfuncionals.

L’obra amplifica poèticament aquesta realitat sonora, de la qual normalment no som conscients, intentant generar en l’oïdor una major connexió amb el seu organisme. Per a això, en la composició i en la interpretació es parteix de les teories del Deep Listening (P.Oliveros) i de diferents tècniques de respiració, element bàsic per a qualsevol instrumentista d’una banda.

- Isabel Latorre

Agustí Charles ‘Images from the Black Windows’

Obra basada en textos francesos de ‘Les Finestres’ de R. M. Rilke, «una poesia molt melancòlica, que amb molt poques paraules descriu una angoixa d'allò que vols i que no arribes a obtindre. Són uns textos molt encantadors, que porten una gran càrrega emocional i visual», com explica el compositor.

Aquestes finestres, que són cinc, són estranyes –«Fenêtre étrange»–, mesures de l’espera –«Cap a uneix autre vie»–, fets de vidre, com les botelles –«Image bue»–, companyes de confidències –«Heures émues»–, i escenaris d’un adeu –«Última finestra»–; una última que s’explicarà a través de la veu. Cinc finestres –o interludis– que anirem descobrint seguidament, sense paua, «com si anàrem caminant i ens trobarem primer una, després la següent i la següent, totes al mig obrir, i fins a l’última, que estarà sorprenentment oberta».

- Auditori de Barcelona 2022

Sinopsis

Kurt Weill, ‘Concierto para violín’. Op.12 / IKW 5 (1924)

El Concierto para violín y orquesta de viento, que Weill compuso a principios del verano de 1924, poco antes de la muerte de su maestro Ferruccio Busoni, es la primera obra a gran escala que escribió después de su época con Busoni, y la primera obra en la que declara conscientemente su independencia, aunque sólo sea en el procedimiento técnico y no en los principios estéticos, de su querido maestro. El concierto fue escrito para el violinista Joseph Szigeti, pero fue estrenado por Marcel Darieux en un concierto de la ISCM (Sociedad Internacional de Música Contemporánea), dirigido por Walter Straram en 1925. Durante la década de 1920, se convirtió en una de sus obras instrumentales más interpretadas. El filósofo T.W. Adorno escribió lo siguiente sobre la obra:

“En esta pieza, las líneas de desarrollo de Weill se entrecruzan; la lucidez a lo Busoni sigue ahí, evitando juguetonamente tanto la polifonía densa como la plasticidad melódica que Weill completaría más tarde de forma tan sorprendente. Hay un fuerte rastro de Stravinsky en la claridad clásica y magistral del sonido y en gran parte de la escritura de los vientos. El Weill tardío puede oírse en la acritud dramática que a menudo contradice el equilibrio clásico, pero lo más notable de todo es una cualidad mahleriana, a la vez chillona y expresiva y dolorosamente risueña, que cuestiona todo lo lúdico y seguro. Weill renuncia así al realismo objetivo en favor del peligroso reino surrealista que habita hoy. La pieza se yergue aislada y ajena: es decir, en el lugar adecuado”.

- Steven Dennis Bodner

Isabel Latorre ‘Oído interno’ (2023)

Nuestros cuerpos son organismos vivos que, aunque no escuchamos, producen ruidos como parte de las actividades biológicas, también -o especialmente- cuando estas son disfuncionales.

La obra amplifica poéticamente esta realidad sonora, de la que normalmente no somos conscientes, intentando generar en el oyente una mayor conexión con su organismo. Para ello, en la composición y en la interpretación se parte de las teorías del Deep Listening (P. Oliveros) y de distintas técnicas de respiración, elemento básico para cualquier instrumentista de una banda.

- Isabel Latorre

Agustí Charles ‘Images from the Black Windows’

Obra basada en textos franceses de ‘Las Ventanas’ de R. M. Rilke, «una poesía muy melancólica, que con muy pocas palabras describe una angustia de aquello que quieras y que no llegues a obtener. Son unos textos muy encantadores, que llevan una gran carga emocional y visual», como explica el compositor.

Estas ventanas, que son cinco, son extrañas –«Fenêtre étrange»–, medidas de la espera –«Hacia une autre vie»–, hechos de vidrio, como las botellas –«Image bue»–, compañeras de confidencias –«Hiedras émues»–, y escenarios de un adiós –«Última ventana»–; una última que se explicará a través de la voz. Cinco ventanas –o interludios– que iremos descubriendo seguidamente, sin pausa, «como si fuéramos andando y nos encontráramos primero una, después la siguiente y la siguiente, todas en medio abrir, y hasta la última, que estará sorprendentemente abierta».

- Auditorio de Barcelona 2022

Synopsis

Kurt Weill, Violin Concerto. Op.12 / IKW 5 (1924)

The concerto for violin and wind orchestra that Weill composed in the early summer of 1924, shortly before the death of his teacher Ferruccio Busoni, is the first large-scale work he wrote after his time with Busoni. It is also the first work in which he consciously declared his independence, albeit only as regards the technical procedure, not the aesthetic principles of his beloved teacher. The concerto was written for the violinist Joseph Szigeti, but it was premiered by Marcel Darieux at an ISCM (International Society for Contemporary Music) concert conducted by Walter Straram in 1925. During the 1920s, it became one of his most widely performed instrumental works. The philosopher T.W. Adorno wrote the following about the work:

"In this piece, the lines of Weill's development intersect; the Busoni-esque lucidity is still there, playfully avoiding both dense polyphony and indeed the melodic plasticity which Weill was later to round out so strikingly. There is a strong trace of Stravinsky to be found in the classical, masterly clarity of the sound and in much of the wind writing. The later Weill can be heard in the dramatic pungency which often enough contradicts the classical balance, but most remarkable of all is a Mahlerian quality, at once garishly expressive and painfully laughing, which calls everything playful and secure into question. Weill thus relinquishes objective realism in favour of the dangerous, surrealistic realm he inhabits today. The piece stands isolated and alien: that is, in the right place."

- Steven Dennis Bodner

Isabel Latorre Oído interno (Inner ear) (2023)

Our bodies are living organisms which, though we do not hear them, produce noise as a result of biological activities, even (or especially) when they are dysfunctional ones.

This work poetically amplifies this sound reality that we are normally unaware of, attempting to generate a greater connection with the listener's organism. To do so, in the composition and in the interpretation, she uses the theories of Deep Listening (P. Oliveros) as a basis, as well as different breathing techniques, a basic element for any instrumentalist in a band.

- Isabel Latorre

Agustí Charles Images from the Black Windows

This work is based on French texts The Windows by R.M. Rilke, "A very melancholic poetry, which with very few words describes an anguish for what you want and don't get. They are very charming texts, which carry a great emotional and visual charge," as the composer explains.

There are five of these windows, which are: a strange one, Fenêtre étranger (Strange window); measures for waiting, Vers une autre vie (Towards another life); made of glass, like bottles, Image bue (Empty image); companions for confidences, Heures émues (Emotional hours); and scenes of a goodbye, Fenêtre ultime (Last window), a last one to be explained through vocals. They are five windows, or interludes, that we shall discover immediately, without pausing, "as if we were walking and we first find one, then the next and the next, all half-ajar, until the last one, which surprisingly will be open."

- Barcelona Auditorium 2022

Plural Ensemble & Yuko Kakuta

Diumenge 24 de setembre

19.00 h Palau de les Arts Reina Sofia – Teatre Martín i Soler

⌚ 55'

Plural Ensemble
Yuko Kakuta, soprano
Fabián Panisello, director

- ‘Zement’ (2023) **Carlos Bermejo (1963)** 15' ⭐
- ‘Meister Eckhart: Mystical Song’ (2019) **Fabián Panisello (1963)** 15'
- ‘Plural Edings’ (2023) **Mercedes Zavala (1965)** 12' ☽ ⚪ ⭐
- ‘Arpège’ (1986) **Franco Donatoni (1927-2000)** 13'

Amb el suport de: **Ernst von Siemens
musikstiftung**

Sinopsi

Plural Ensemble proposa un programa per a aquesta edició del Festival Ensems en què es conjuguen dos estrenes absolutes de Mercedes Zavala, que expressament prefereix deixar la sorpresa per al públic de l'estrena, i de Carlos Bermejo amb una obra del compositor i director Fabián Panisello que dirigirà el concert i un clàssic del segle XX, 'Arpège' de Franco Donatoni.

Si bé és difícil parlar de les obres encara en procés, Carlos Bermejo avança que per a ell el repte fonamental de la seva nova composició, 'Zement', consisteix a crear una mena d'espai o ressonància sonora per a la densitat semàntica del text d'Herta Müller, 'Atemschaukel'.

L'obra de Panisello, 'Meister Eckhart: Mystical Song', encàrrec de la 58a Setmana de Música Religiosa de Conca, planteja l'espiritualitat antitètica de Meister Eckhart mitjançant una reelaboració de l'oració "jaculatoria" de tradició hesicasta dels primers segles de l'era cristiana actualitzant-la en elements com la descomposició de les paraules en vocals melismàtiques i textos dits a alta velocitat, a la manera dels mantres orientals propers a les oracions jaculatories.

Donatoni planteja a 'Arpège' una successió perfecta de transicions materials que componen i descomponen la matèria harmònica a través de la figura de l'arpegi.

Sinopsis

Plural Ensemble propone un programa para esta edición del Festival Ensems en el que se conjugan dos externos absolutos de Mercedes Zavala, quien expresamente prefiere dejar la sorpresa para el público del estreno, y de Carlos Bermejo con una obra del compositor y director Fabián Panisello que dirigirá el concierto y un clásico del siglo XX, 'Arpège' de Franco Donatoni.

Si bien es difícil hablar de las obras aún en proceso, Carlos Bermejo adelanta que para él el reto fundamental de su nueva composición, 'Zement', consiste en crear una especie de espacio o resonancia sonora para la densidad semántica del texto de Herta Müller, 'Atemschaukel'.

La obra de Panisello, 'Meister Eckhart: Mystical Song', encargo de la 58ª Semana de Música Religiosa de Cuenca, plantea la espiritualidad antitética de Meister Eckhart a través de una reelaboración de la oración "jaculatoria" de tradición hesicasta de los primeros siglos de la era cristiana actualizándola en elementos como la descomposición de las palabras en vocales melismáticas y textos dichos a alta velocidad, a la manera de los mantras orientales cercanos a las oraciones jaculatorias.

Donatoni plantea en 'Arpège' una perfecta sucesión de transiciones materiales que componen y descomponen la materia armónica a través de la figura del arpegio.

Synopsis

The Plural Ensemble proposes a programme for this year's Ensems Festival involving two world premieres by Mercedes Zavala, who expressly prefers to reserve a surprise for the audience at the premieres, as well as Carlos Bermejo with a work by the composer and conductor Fabián Panisello, who will conduct the concert and a 20th century classic, 'Arpège' by Franco Donatoni.

Although it is difficult to talk about a works still in progress, Carlos Bermejo explains that for him the fundamental challenge of his new composition, 'Zement', lies in creating a kind of space or sound resonance for the semantic density of Herta Müller's text, *Atemschaukel*.

Panisello's work, 'Meister Eckhart: Mystical Song', commissioned by the 58th Cuenca Religious Music Week, puts forward the antithetical spirituality of Meister Eckhart through a reworking of the "ejaculatory" prayer from the hesychast tradition of the early centuries of the Christian era, bringing it up to date in terms of elements such as the decomposition of words into melismatic vowels and texts spoken at high speed in the manner of oriental mantras similar to ejaculatory prayers.

In 'Arpège', Donatoni proposes a perfect succession of material transitions that make up and break down harmonic matter through the use of arpeggio.

XXXV Trobades de Composició

18-22 SET. 23

VAL

Les Trobades de Composició del Festival Ensems han estat des de ja fa trenta-cinc anys un punt de trobada de professionals del sector de la música de nova creació. En aquesta trobada anual s'inclouen conferències, taules rodones i tallers amb el doble objectiu de, per una banda, apropar la tasca creativa al públic del festival des d'una vessant més especialitzada, i per altra banda, esdevenir un node de contacte entre creadores i creadors per posar en comú els seus processos compositius.

CAS

Los Encuentros de Composición del Festival Ensems han sido desde hace treinta y cinco años un punto de encuentro de profesionales del sector de la música de nueva creación. En este encuentro anual se incluyen conferencias, mesas redondas y talleres con el doble objetivo de, por un lado, acercar la labor creativa al público del festival desde una vertiente más especializada, y por otro, propiciar un nodo de contacto entre creadoras y creadores para poner en común sus procesos compositivos.

ENG

For thirty-five years, the Ensems Festival's Composition Encounters have been a meeting point for professionals from the sphere of new musical creation. This annual gathering includes talks, panel discussions and workshops with a twofold aim: firstly, to show the festival audience the creative work from a more specialised perspective; and secondly, to provide a nexus for translators to pool their processes of composition.

Dilluns 18 de setembre

9.30 h Auditori del Conservatori Superior de Música de València
VI Taller de creació. Trío Feedback

Dilluns 18 de setembre

16.30 h Aula 109 del Conservatori Superior de Música de València
Fabrik Quartet

Dimarts 19 de setembre

12.30 h Conservatori Superior de Música de Castelló.
Hèctor Parra

Dimecres 20 de setembre

10.30 h Aula 109 del Conservatori Superior de Música de València
Chaya Czernowin

Dimecres 20 de setembre

12.30 h Aula 109 del Conservatori Superior de Música de València
Alicia Díaz De la Fuente

Dimecres 20 de setembre

10 - 12.00 h Auditori i Palau de Congressos de Castelló.
Assaig obert de la Banda Municipal de Castelló.
Trobada amb Marc Garcia – Vitoria

Dijous 21 de setembre

10.30 h Aula 109 del Conservatori Superior de Música de València
Mercedes Zavala

Dijous 21 de setembre

12.30 h Aula 109 del Conservatori Superior de Música de València
Prensentació del llibre "Cartografías de la música contemporánea"
Ed. EdictOràlia. Paco Yáñez, Joan Gómez i Josep Lluís Galiana.

Divendres 22 de setembre

10 – 13.30 h Palau de la Música de València
Assaig obert de l'Orquestra de València. Trobada amb Nacho De Paz.

/ ensems són trobades /

VI Edició Taller Ensems de Creació Sonora

18 SET. 2023

Trío Feedback

Dilluns 18 de setembre

9.30 h Auditori del Conservatori Superior de Música
de València

'Thánatos' (2023), **Mario Porcar Rueda (2001)**

'Silenziare a trío' (2023), **Ignacio Baeza García (1998)**

'Expansió a Trío' (2023), **Álvaro Pérez Sánchez (1999)**

VAL

L’Institut Valencià de Cultura juntament amb el Festival Ensems presenta la VI edició del Taller Ensems de Creació Sonora per a compositors i compositores nacionals i internacionals, dins del marc de la celebració de la 45a edició del Festival Ensems.

El projecte parteix de la convocatòria oberta de selecció de peces compostes per creadors i creadors menors de 35 anys en el tram final del seu període formatiu o ja als inicis de la seua carrera formativa. El Taller Ensems de Creació Sonora està enfocat a treballar per a grup de cambra i per a gran ensemble (orquestra de cambra) en dues sessions diferents per al que comptem amb la col·laboració de la Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana i Trío Feedback.

CAS

El Institut Valencià de Cultura junto con el Festival Ensems presenta el VI Taller Ensems de Creación Sonora para compositores y compositoras nacionales e internacionales, dentro del marco de la celebración de la 45a edición del Festival Ensems.

El proyecto parte de la convocatoria abierta de selección de piezas compuestas por creadoras y creadores menores de 35 años en el tramo final de su periodo formativo o ya en los inicios de su carrera formativa. El Taller Ensems de Creación Sonora está enfocado a trabajar piezas para ensemble y para gran ensemble (orquesta de cámara) en dos sesiones diferentes para lo que contamos con la colaboración de la Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana y Trío Feedback.

ENG

The Valencia Institute for Culture (IVC) together with the Ensems Festival is presenting the 6th Ensems Sound Creation Workshop for Spanish and international composers as part of the 45th Ensems Festival.

The project is based on the open call to choose pieces composed by creators under the age of 35 in the last stage of their education or beginning their career. The Ensems Sound Creation Workshop concentrates on working on pieces for chamber group or grand ensemble (chamber orchestra) in two different sessions, and to do so we can count on collaboration from the Jove Orquestra de la Generalitat Valenciana and from Trío Feedback.

X-Ensems

KINESTÈSIA

Passeig sonor a través
dels espais de convivència

VAL

El projecte pedagògic X-Ensems està adreçat a alumnes i professors de conservatoris professionals de Cullera i Dénia, juntament amb dos estudiants de composició del CSMV.

Als participants se'ls proposa un treball col·laboratiu a partir de propostes sonores experimentals, com a mitjà d'expressió, utilitzant tot tipus de materials (musicals o no) i les seves possibilitats d'integració al projecte, perquè en el procés de treball i experimentació desenvolupen la curiositat, tolerància i comprensió de les múltiples possibilitats que ofereix la música de nova creació.

Per això s'estableixen diferents trobades, a tall de tallers, on s'aniran construït col·lectivament peces interconnectades que seran interpretades en un espai obert compartit amb el públic. El taller d'aquest any pren com a punt de partida l'artista Eusebio Sempere, del qual se'n celebra el centenari del naixement. El món Sempere, el dels seus "mòbils" i el seu entorn Fluxus (Actum a València, amb el fundador d'Ensems Llorenç Barber al capdavant) serviran d'exemple per a la construcció de l'escenografia i les propostes sonores. La ciutat, en qualsevol dia, serà la idea central. Cada participant aportarà les idees al llarg del procés de creació.

CAS

El proyecto pedagógico X-Ensems está dirigido a alumnos y profesores de conservatorios profesionales de Cullera y Denia, junto con dos estudiantes de composición del CSMV.

A los participantes se les propone un trabajo colaborativo a partir de propuestas sonoras experimentales, como medio de expresión, utilizando todo tipo de materiales (musicales o no) y sus posibilidades de integración en el proyecto, para que en el proceso de trabajo y experimentación desarrollen la curiosidad, tolerancia y comprensión de las múltiples posibilidades que ofrece la música de nueva creación.

Para ello se establecen diferentes encuentros, a modo de talleres, donde se irán construyendo de forma colectiva piezas interconectadas que serán interpretadas en un espacio abierto compartido con el público. El taller de este año toma como punto de partida al artista Eusebio Sempere, del que se celebra el centenario de su nacimiento. El mundo Sempere, el de sus "móviles" y su entorno Fluxus (Actum en Valencia, con el fundador de Ensems Llorenç Barber a la cabeza) servirán de ejemplo para la construcción de la escenografía y propuestas sonoras. La ciudad, en un día cualquiera, será la idea central. Cada participante aportará sus ideas a lo largo del proceso de creación.

ENG

The X-Ensems educational project is aimed at students and teachers from professional conservatories in Cullera and Dénia, together with two composition students from the Valencia Higher Music Conservatory.

Participants have to tackle a collaborative work based on experimental sound proposals as their means of expression, using all kinds of materials (musical or not) and the possibilities for integrating them into the project, so that in the process of work and experimentation they develop a curiosity, tolerance and understanding of the many possibilities provided by newly created music.

To do so, different encounters have been set up in the form of workshops, where interconnected pieces will be progressively constructed collectively and then performed in an open space shared with the audience. This year's workshop is based on the artist Eusebio Sempere, whose birth centenary is being commemorated. Sempere's world, with its "mobiles" and its Fluxus environment (Actum in Valencia, led by the Ensems founder Llorenç Barber) will serve as an example to construct the scenery and sound proposals. The city, on any given day, is to be the central idea. Each participant will contribute their ideas throughout the creation process.

Dijous 21 de setembre

19.00 h MACA (Alacant)

Divendres 22 de setembre

19.30 h MBA (Castelló)

Dissabte 23 de setembre

12.00 h Centre Cultural La Beneficència (València)

Integrants**Conservatori Professional de Música Tenor Cortis de Dénia****Compositor:** Marc Alexandre Mayor**Professors:** Marc Moreno, Antoni Pelló, David Espí, Elena

Berenguer i Víctor Vallés

Intérprets: Leandro Alexander, Alberto Berruti, Miquel Calafat, Miguel Ferrer, Àlex Morell, Manel Pérez i Albert Ramos**Conservatori Professional de Música Rafael Talens de Cullera****Compositora:** Mar Caballer**Professors:** Fermín Clemente, Miquel Aguilar, Pablo Pardo i Ricard Capellino**Intérprets:** Raquel Bodí, Jaume Cremades, Vicent Corachán, Isabel Galindo, Mireia Garcia, Rubén Guillot, Pablo Gómez, Fran Fernández, Elena Hovhannisyan, Edurne Peralta, Josep Romans i Alex Sanjuan**Direcció:** Núria Núñez Hierro**Coordinació pedagògica:** Neus Fontestad**Duració:** 1 hora**Notes al programa**

‘Kinestèsia’ és un projecte en forma de passeig sonor al voltant d’alguns dels espais de convivència que ens envolten. Es fa ús tant d’instruments musicals, com d’objectes que trobem a la vida quotidiana com: copes, planxes, canyes, aigua o pedres. Amb tot açò, s’han explorat diferents sonitats, per configurar un discurs sonor “narratiu” des de diferents perspectives que ofereixen entorns quotidiàns.

Cinc estacions representen els espais de convivència: Ciutat / Indústria / Espai Natural / Port / Casa

Notas al programa

‘Kinestèsia’ es un proyecto en forma de paseo sonoro alrededor de algunos de los espacios de convivencia que nos rodean. Se hace uso tanto de instrumentos musicales, como de objetos que encontramos en la vida cotidiana como: copas, planchas, cañas, agua o piedras. Con todo esto, se han explorado diferentes sonidades, para configurar un discurso sonoro “narrativo” desde diferentes perspectivas que ofrecen entornos cotidianos. Cinco estaciones representan los espacios de convivencia:

Ciudad / Industria / Espacio Natural / Puerto / Casa

Notes to the programme

‘Kinestèsia’ is a project in the form of a sound walk around some of the living spaces that surround us. Both musical instruments are used, as well as objects that we find in everyday life such as: glasses, irons, reeds, water or stones. With all this, different sounds have been explored to configure a “narrative” sound discourse from different perspectives offered by everyday environments. Five stations represent the spaces of coexistence:

City / Industry / Natural Area / Port / House

RESIDÈNCIA ARTÍSTICA

Safarejos, resonàncies
fluvials situades ☀☆

10-17 SET. 23

VAL

Aquest projecte parteix de l'ecologia acústica dels safareigs públics com a centres de socialització i reunió de dones i nens que van propiciar un entramat de relacions aurals, on la comunicació, les cures i la criança s'intersecten espacialment i corporalment. El seu contingut es nodeix d'entrevisites i registres sonors in-situ dels vestigis de safareigs públics a València, per recuperar i amplificar l'escolta a través d'històries orals dels qui van habitar aquests espais i les memòries del qual prevalen fins als nostres dies.

El projecte vincula el 'fer safareig' i l'aigua com a mitjà ressonant del territori des d'una escolta feminista, enfocant-se en la connexió aural d'aquestes col·lectivitats per mitjà de narratives situades.

En el marc del festival d'Ensems, la col·lectiva Sono-(soro) ridades desenvolupa una residència artística i s'enfoca en experiències aurals, incorporant reflexions al voltant de corporalitats situades, gènere, migració i descolonització, entre d'altres. La seva participació consta d'una mostra processual amb la documentació de la investigació i la creació artística. L'obra en viu es durà a terme després d'una caminada sonora mitjançant una intervenció performàtica i acústica en temps real.

Sono-(soro)ridades

Ana Alfonsina Mora Flores
Victoria Polti
Amanda Gutiérrez

CAS

Este proyecto parte de la ecología acústica de los lavaderos públicos como centros de socialización y reunión de mujeres y niños que propiciaron un entramado de relaciones aurales, en donde la comunicación, los cuidados y la crianza se intersectan espacial y corporalmente. Su contenido se nutre de entrevistas y registros sonoros in-situ de los vestigios de lavaderos públicos en Valencia, para recuperar y amplificar la escucha a través de historias orales de quienes habitaron estos espacios y cuyas memorias prevalecen hasta nuestros días.

El proyecto vincula el 'fer safareig' ('hacer lavadero') y el agua como medio resonante del territorio desde una escucha feminista, enfocándose en la conexión aural de estas colectividades por medio de narrativas situadas.

En el marco del festival de Ensems, la colectiva Sono-(soro)ridades desarrolla una residencia artística y se enfoca en experiencias aurales, incorporando reflexiones en torno a corporalidades situadas, género, migración y descolonización, entre otros. Su participación consta de una muestra procesual con la documentación de su investigación y creación artística. La obra en vivo se llevará a cabo luego de una caminata sonora a través de una intervención performática y acústica en tiempo real.

Sono-(soro)ridades

Ana Alfonsina Mora Flores
Victoria Polti
Amanda Gutiérrez

ENG

This project is based on the acoustic ecology of traditional public laundries as places for meeting and socialisation for women and children that fostered a network of aural relationships, where communication, care and raising children all combined spatially and bodily. Its content is fed by interviews and in-situ sound recordings of the vestiges of traditional public laundries in Valencia, in order to recover and amplify listening through the oral histories of those who inhabited these spaces and whose memories linger to this day.

The project links doing laundry ('fer safareig') with water as a resonant medium of this land through a feminist listening by focusing on these communities' aural connections through narratives in situ.

Within the Ensems festival, the Sono-(soro)ridades collective is taking part in an artistic residency, focusing on aural experiences that include reflections on in situ corporalities, gender, migration, decolonisation and more. Their participation involves a sample of the process with the documentation from their research and artistic creation. The live work will take place after a soundwalk by means of an acoustic and performance show in real time.

Sono-(soro)ridades

Ana Alfonsina Mora Flores
Victoria Polti
Amanda Gutiérrez

crèdits

**Direcció Adjunta de Música
i Cultura Popular Valenciana**

Plaça de Viriat, s/n, 46001 València
96 120 65 00
ensems@gva.es
www.ivc.gva.es
www.ensems.ivc.gva.es

XLV Festival Ensems

Una producció de l'Institut Valencià de Cultura
Direcció Adjunta de Música i Cultura Popular Valenciana

Direcció artística
Voro Garcia

Ajudant de direcció
Sonia Gil

Producció
Pere Manuel, Pepa Albors, José Ferriol
i Xavier Ricart

Disseny i coordinació X-Ensems
Nuria Núñez i Neus Fontestad

Comissariat d'art sonor
Marina Hervás

Comunicació
Institut Valencià de Cultura

Imatge i disseny gràfic
Marta Negre

Disseny web
Yinsen Studio

Documentació audiovisual
Contra Vent i Fusta

Traducció anglès
Gary Smith

Impressió
Impresum

Direcció Institut Valencià de Cultura (IVC)
Abel Guarinos

**Direcció adjunta de Música i Cultura
Popular Valenciana (IVC)**
Marga Landete

DL V-2337-2023

ensems.ivc.gva.es

Col·laboren

IVAM

ernst von siemens
musikstiftung

iseaCV

Ajuntament de
Castelló de la Plana

enca

